

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2015

OBSAH

OBSAH	1
SPOJITOSŤ PSYCHOTRONIKY S ROZLIČNÝMI VEDAMI	2
<i>MUDr. Teodor ROSINSKÝ, CSc.</i>	2
NOVINKY ZO ZAHRANIČIA	4
<i>Róbert SLOVÁK</i>	4
SKÚSENOSTI A OTÁZNIKY Z VYHLADÁVANIA GEOPATOGÉNNYCH ZÓN	6
<i>Doc. Ing. Jozef HÚSKA, CSc.</i>	6
OVPLYVŇOVANIE EIS PROSTREDNÍCTVOM MASÁŽÍ	10
<i>Lucia ĎURKECHOVÁ</i>	10
SPÁNEK	13
<i>MUDr. Petr TARABA.</i>	13
ZTRACENO V PŘEKLADU	16
<i>Mgr. Romana HÁJKOVÁ, ČR</i>	16
MÁM, NEMÁM, MÁM...???	21
<i>Jana JŮZKOVÁ, ČR</i>	21

SPOJITOSŤ PSYCHOTRONIKY S ROZLIČNÝMI VEDAMI

MUDr. Teodor ROSINSKÝ, CSc.

Psychotronika, ako odbor výskumu a teoretického pochopenia energoinformačných javov všeobecne, a zvlášť v súvislosti s ľudským organizmom, je zameraná prírodovedne a teda vychádza z výsledkov výskumu v prírodných vedách a najviac poznatkov prijíma z fyziky. Tie nám ponúkajú vysvetlenia pri interpretácii faktov, s ktorými sa stretávame a tak spolu s poznatkami z dávnej i novej minulosti zreálňujú hypotézy, ktoré sme vytvorili alebo nás usmerňujú smerom, ktorý sme nepredpokladali. Psychotronika pracuje s objektmi výskumu, ktoré sa zatiaľ nedajú objektivizovať pomocou techniky ani inak merať či znázorňovať a tak ostáva len teoretické zovšeobecňovanie. Toto nemôže vychádzať zo špekulácií a voľných predpokladov, ale len z výsledkov výskumu prírodných vied.

Pri predchádzajúcich prednáškach na našich ročných konferenciách sme sa podrobnejšie venovali práve inšpirácii výsledkami aktuálneho výskumu fyziky a okrajovo i iných prírodných vied, napríklad geológie a biológie. I na tejto konferencii máme v programe fyzikálne poznatky. Nevenovali sme sa však iným vedným odborom, ktoré sú pre psychotroniku taktiež podnetné. Pokúsime sa teraz aspoň v krátkosti pripomenúť práve túto oblasť poznatkov.

Hovoríme o spojitosti s humanitnými čiže spoločenskými vedami. Výraz spojitost som použil zámerne, i keď prirodzenejšie by znel výraz súvislosť. Spojitosť však významovo je tu viac na mieste, pretože pri styku poznatkov z týchto vied dochádza neraz i k vhodnému rozšíreniu poznania nielen pre psychotroniku, ale i pre tie vedné odbory samotné, samozrejme pokiaľ by mali jednotliví bádatelia o to záujem.

To „psycho-“ v názve psychotroniky má len historický význam od vymyslenia tohto pomenovania v roku 1954. Zrejme vtedy išlo o snahu pokračovať v už prežívajúcom názve parapsychológia či len francúzscom metapsychika, teda v preklade niečo čo je povedľa psychológie, opäť ako reminiscenciu na Spoločnosť pre psychický výskum z 19. storočia. Vtedajší bádatelia, i keď to boli prevažne lekári a fyzici, chápali javy, ktoré sa snažili skúmať, ako isté javy psychického pôvodu, nie však bežné, ktoré skúmala postupne sa presadzujúca psychológia. Postupný presun od skúmania javov typu telepatie, telekinézy či telegnózie cez obdobie hľadania vysvetlenia novoobjavených javov však ukázal, že psychika tu nie je tým podstatným čo treba skúmať. Posun smerom k prírodovedným základom sa však už v

názve odboru neodrazil a tak nám to „psycho-“ ostalo a i s názvom psychotroniky, ktorý nie je krytý žiadnym zákonom o vlastníctve a teda sa môže beztriestne zneužívať.

Napriek tomu zdanlivo negatívne postojú k psychológii je psychológia iste v popredí hľadania spojitostí. Veľmi stručne povedané, psychika u človeka má dôležité miesto práve v javoch, ktoré sú teraz v centre našej pozornosti, teda v problematike energoinformačného systému a jeho širších súvislostiach. Úlohu psychiky jednoznačne chápeme ako rozhodujúcu, ale jednosmernú. To znamená, že psychická aktivita jednotlivca zasahuje do funkcií jeho energoinformačného systému, ten však svojimi aktivitami ako nástroj tela, nemôže vplyvať priamo na psychické deje. Psychologický výskum v tých oblastiach odhalovania záhad psychiky, kde pokračuje, nám teda môže dodávať nové poznatky a tak nám umožňovať lepšie pochopenie mechanizmov, ktorými psychika pôsobí na EI systém. Tak nám vlastne umožňuje rozšíriť aj možnosti teoretického podloženia postupov zameraných na usmernenie psychickej aktivity človeka, ktorého EI systém je poškodzovaný ním samým z nevedomosti. Hraničný odbor psychológie - psycholinguistika nám zasa pomáha lepšie podložiť teoretické chápanie rečových projekcií myslenia a teda i tvorby informácií s jej ďalekosiahlymi vplyvmi i priamo na organizmus a vôbec na hmotnoenergetické javy. Navyiac, jej pododbor - už hraničiaci priamo s lingvistikou - semiotika, sa zaoberá významom slov a ich vývojom i v porovnaní rozličných jazykov, čo obohacuje diachronický, teda historický pohľad, ktorý je veľmi inšpiratívny pre pochopenie retazca „myšlienka - význam - vyjadrenie - informácia - jej možný efekt“.

Zdanlivo filozofia s jej rozličnými školami a pododbormi je príliš abstraktná a teda vzdialená od konkrétnych javov, ktoré psychotronika skúma. Nie je to ani tu všetko tak ako sa zdá pri povrchnom pohľade. Teoretické základy psychotroniky, ktoré sú stále vo vývoji, potrebujú i určitú abstrakciu a širšie videnie súvislostí a tie ponúka jednak samotná filozofická metodológia, ňou spravovaná logika ako jej pododbor, ale aj poučný relativizmus rozličných filozofických škôl a ich vývoj a to samozrejme nielen v nám zemepisne najbližšej európskej, čiže grécko-rímskej filozofickej tradícii, ale i v rozsiahlych filozofických poznatkoch a tradícii z Ázie.

Teológia, v niečom blízka filozofii, v niečom obrátená priamo na duchovnú úroveň, má taktiež spojitosti s psychotronikou. Nie priamo nejakým prienikom do javov a objektov psychotronického výskumu, ale zdanlivo naopak - umožnením jasného oddelenia duchovných javov od hmotnoenergetickoinformačnej podstaty našich objektov záujmu. Tu sa totiž z oboch strán, teda prírododovednej a humanitnej na jednej strane a teologickej na druhej strane stále mieša duchovné s psychickým a cez psychické i s materiálnym, čo vedie k zbytočnej polemike vedenej z nepresného chápania rozdielnosti spomenutých úrovní. Psychotronika nijako nezasahuje do duchovnej úrovne a ani charakteristiky objektov jej výskumu nemôžu a ako materiálneenergetické javy nemajú ako zasahovať do duchovna.

Na hraniciach spoločensko- a prírodovedných sa nachádza archeológia. Tu je spojitosť podložená i hmotne. Niektoré archeologické nálezy predmetov z hrobov dávnych obyvateľov z východného Slovenska, a samozrejme i z lokalít roztrúsených po celej planéte, obsahovali i také predmety, ktorých účel bol na základe porovnania s inými jednoznačne dokladom vedomostí oných dávnych ľudí o javoch, ktoré teraz skúmame. Poznali ich dopad a buď sa proti niektorým vedeli brániť predmetmi, bežne chápanými len ako ozdoby, alebo ich využívali napríklad pre konzervovanie jedál či nápojov využívajúc ich tvarové vlastnosti pôsobenia v priestore. Pri niektorých kontaktoch s archeológmi takúto odhalenú spojitosť prijímali s počúvaním, nie však negatívne.

V súčasnosti máme podstatne viac možností prístupu k novým i historicky vzdialeným poznatkom

v celej šírke odborov. Okrem knižnej a časopiseckej literatúry je tu i internet. Samozrejme nejde tu o množstvo senzačných údajov o rozličných javoch, patriacich do bulvárnej oblasti a zásadne ani o nič čo má obchodnú, reklamnú či inú marketingovú príchuť, ale o možnosti získať priamo digitalizované historicky cenné, alebo celkom zabudnuté texty, články zo starých odborných časopisov či iné materiály. Je to zábezpekou toho, že okrem sledovania nových poznatkov a výsledkov výskumu v celom spektre vedných odborov môžeme pokračovať nielen v odhaľovaní a vysvetľovaní javov okolo nás a v nás, ale aj hľadáním spojitostí a odhaľovaním toho, čo nás môže inšpirovať k lepšiemu pochopeniu či doplneniu našich hypotéz. A to je pokrok, ktorý patrí každému odboru ľudského poznania.

Psychotronika je stále nepresne chápaná a to sa netýka len tých, ktorí z nejakých osobných motívácií sú proti všetkému, čo sami nevymysleli, ale aj jej priaznivcov. To vedie k mnohým postojom, ktoré ukazujú na neúplný, často subjektívne ponímaný spôsob chápania tohto odboru. Dúfam, že hľadanie a zverejňovanie nových poznatkov vyplývajúcich práve z poznania spojitostí so širším spektrom poznatkov ľudstva v minulosti, prítomnosti a iste aj v budúcnosti, pomôže aspoň tým, ktorí chcú naozaj viac vedieť, aby ich vedomosti boli presné a dopĺňované tak, ako sa budú vyvíjať vysvetlenia o faktoch, ktoré nemožno popierať.

NOVINKY ZO ZAHRANIČIA

Róbert SLOVÁK

V mojej prezentácii by som sa chcel venovať trom témam. Pokusom s liečením laboratórných myši, prehľadu súčasnej parapsychológie a kvantovej biológie.

Pre prvú tému budem čerpať z materiálov Williama Bengstona, ktorý robil pokusy s liečením pomocou mysle. Bengston je profesor sociológie s doktorátom zo štatistiky a výskumných metód. V knihe *The Energy Cure (Energetické liečenie)* autobiograficky píše o pokusoch s laboratórnymi myšami. Pokusy prebiehali takto: vybral dvanásť myši, ktoré mali injekčne zavedený tumor rakoviny prsníka (mammary adenocarcinoma H2712). Šesť z nich bolo ako kontrolná skupina, šesť ich bolo liečených. Po troch dňoch od očkovania sa hodinu denne jeden mesiac venoval liečeniu. Po zhruba desiatich dňoch sa u myši na nádore vytvorilo čierne miesto, potom po zhruba týždni sa vytvoril vredu, ktorý rástol, hnisal a neskôr sa vstrebal a zahojil. Kontrolná skupina myši do tridsiatich dňoch podľa očakávania uhynula a u všetkých liečených myši došlo k uzdraveniu a myši zostali imúnne voči opakovanému zaočkovaniu rovnakou látkou. Autor si to vysvetľuje tak, že na diaľku došlo k stimulácii imunity organizmu liečiteľom.

Postup liečenia myslou: bolo potrebné začať s jasným zámerom liečiť, ďalej zmeniť vedomie, to znamená sústrediť sa, prinútiť mozog pracovať vo vrcholnom nasadení, vytvoriť pocit jednoty s objektom liečby, snažiť sa o kontakt s vonkajším zdrojom sily (duchovno) a zbavení sa ega cyklickým opakovaním.

Technika cyklického opakovania, podľa autora ako kľúčová, vyzerá nasledovne: treba si vytvoriť zoznam najmenej dvadsiatich bodov týkajúcich sa osobných túžob, cieľov, alebo prianí. Tieto priania si vizualizovať, vytvoriť jasný mentálny obraz naplnenia týchto bodov, nie procesu ich naplňania a následne tieto obrazy v mysli cyklicky opakovať. Cieľom je naučiť sa ich opakovať čo najrýchlejšie.

Pomocou prístroja MRI sa robil pokus, pri ktorom sa na ruku človeka v prístroji kladli obálky buď prázdne, alebo s takými v ktorých bol „navádzací prostriedok“ teda časť z tela chorého zvieratá (najčastejšie srst'). Prístroj vždy zaznamenal zvýšenú funkciu určitej časti mozgu pri obálke s navádzacím prostriedkom. Zaujímavé je, že úspešnosť pokusu bola sto percent a zvýšené prekrvenie je tej istej časti mozgu, ako pri technike cyklického opakovania.

Viac sa dá dozvedieť na autorovej internetovej stránke bengstonresearch.com.

Napriek úspechom pokusov a tak isto i možnosti naučiť sa túto techniku, by som chcel zdôrazniť a varovať, že opatrnosti nie je nikdy dost. Pri nesprávnom pôsobení môže dôjsť k poruche energoinformačného systému liečiteľa. Preto je vždy treba dodržať bezpečnosť práce.

Ako ďalšie by som chcel spomenúť pokus s mumifikáciou, alebo sušením.

Je to jednoduchý pokus, ktorý si môže vyskúšať každý. Bengston na jednej konferencii prezentoval možnosť dotykom a jasnou informáciou v mysli mumifikovať banán.

Na pokus stačí vybrať banán, ktorý je ešte zelenej farby. Zrelšie už nie sú vhodné. Tento banán aspoň sedem krát za deň držať v ruke na dve tri minúty a v mysli mať jasný zámer cieľa, to znamená mumifikácie. Už po mesiaci takejto každodennej aktivity vidieť rozdiel s pokusnou vzorkou.

Ako druhé by som sa chcel venovať prehľadu súčasnej parapsychológie. Aj keď sa dá povedať, že pojem psychotronika by bol vhodnejší, v zahraničnej literatúre sa pojem parapsychológia nachádza častejšie.

Najprv som sa dostal na stránku Parapsychologickej asociácie parapsych.org.

Je tu mnoho zaujímavých článkov, zborníkov z konferencií ako starších tak aj novších. Posledný je z tohto roku, z konferencie v Anglicku. Odporúčam ho pozrieť. Aj keď som v ňom nenašiel prevratné informácie, poslúžil ako zdroj referencie na odborníkov, najnovšie knihy a internetové stránky.

Rád by som dal do pozornosti Spoločnosť pre vedecké objavovanie scientificexploration.org. Zaujali ma prezentácie vedcov, ktoré prekračovali koncepty vedy hlavného prúdu, časopis *Edge Science* a *Journal of parapsychology*.

Ďalej stránku inštitútu *The Rhine* rhine.org, či spoločnosť pre psychický výskum spr.ac.uk, ako aj stránku skeptico.com s rozhovormi ako audio záznam tak i v textovej podobe z rôznych oblastí, ale aj oblastí záujmu psychotroniky.

Novinka je aj stránka psihub.org, kde sú uverejnené abstrakty z rôznych psychotronických pokusov súčasných ale i minulých.

Z kníh by som spomenul: Parapsychológia: príručka pre 21. storočie (Parapsychology: handbook for the 21st century), dvojdielnu knihu Mimosmyslové vnímanie (Extrasensory perception), či Vojny ESP východ a západ (ESP wars east and west).

Isteže tento prehľad nie je kompletný, ale snád' ako inšpirácia pre ďalšie štúdium a objavovanie môže poslúžiť.

Posledná téma môjho príspevku je Kvantová biológia.

Je to vedecká disciplína, ktorá sa snaží spojiť poznatky kvantovej fyziky a biológie. Aj keď je to novinka, teší sa veľkému záujmu zo strany vedcov. Tí v nej vidia veľkú budúcnosť práve preto, lebo sa zdá, že bude vedieť dať odpoveď na otázku či platia zákony kvantovej fyziky aj na komplexnejšie živé sys-

témy a ako sa konkrétne prejavujú. Napríklad sa vie, že sťahovavé vtáky sú citlivé na magnetické pole Zeme. Práve kvantová biológia prichádza s myšlienkou, že si niektoré vtáky (červienka obyčajná) dokážu vytvoriť vnútorný kompas, na základe ktorého sa orientujú. Tento kompas pravdepodobne využíva jav známeho kvantového spojenia dvoch častíc. Takéto spojené častice sa tvoria pri dopade fotónu na sieťnicu pravého oka v bunke s názvom kryptochrom.

Na ďalšie zaujímavé príklady a výsledky pokusov si budeme musieť ešte počkať, ale intenzívne sa na nich pracuje.

Viac sa dá dozvedieť aj v knihe Život na hrane (Life on the edge) od autorov Johnjoe McFadden a Jim Al-Khalili.

Ďakujem za pozornosť.

SKÚSENOSTI A OTÁZNIKY Z VYHLADÁVANIA GEOPATOGÉNNYCH ZÓN

Doc. Ing. Jozef HÚSKA, CSc.

Psychotronika sa stala trvalým obsahom v predmete „agroturistika“. Zabezpečoval som jej výučbu. Po čase som sa začal viac zamýšľať nad rozprávaním prútkárov o prútkárskej reakcie pri hľadaní vody a pri vyhľadávaní narušeného prostredia, resp. geopatogénnych zón. Za dlhé obdobie som viac čerpal nových informácií od iných prútkárov, praktikov, ba viac ako z literatúry. Tu aj bolo povedané, že v tej literatúre toho až tak, nie je veľa napísaného.

Vlani som prvýkrát s týmito vystúpil na vašom kongrese. Neviem koľko bolo tu z vás vlani a koľko je tu nových účastníkov. Bol z toho urobený zborník a tam som zhrnul niektoré skúsenosti a prípady, ktoré ma usvedčovali v tom, že je to vhodná téma na zamýšľanie. Treba ju rozvíjať a hľadať jej ďalšie kladné stránky pre zľahčenie si života. Teraz, keď som bol znova vyzvaný, aby som prišiel, tak prvé čo ma napadlo bolo, že ja už nemám čo povedať. Hneď som chytil zborník a pozerám, čo som tam napísal a hovoril minulý rok, aby som sa neopakoval, tak som sa začal zamýšľať a nazbieral som niekoľko dopĺňujúcich príkladov. Preto nechcem nič opakovať z toho, čo som hovoril vlani, ale obohatím to o niektoré nové zážitky a poznatky.

Okrem pozvania ma povzbudila aj posledná príhoda, ktorú som mal len nedávno.. Jeden veľmi vážny človek mi hovoril pred mesiacom, že nemôže dobre spať, že má problémy, že či by som mu neprišiel posúdiť jeho byt.. A ja som prišiel, premeral, skonštatoval, že má veľmi „kľudnú“ spálňu, okrem radiátora, ktorý spôsoboval prútkársku reakciu. Zaujímavé však bolo, keď som sa k nemu priblížil, mne virgulky začali veľmi reagovať a pýtal sa ma, že prečo to je. Nevedel som odpovedať, a preto som si aj názov dnešného referátu dal ako skúsenosti z využitia prútkárskej reakcie a otázky s tým súvisiace. A toto je jedna hlavná otázka. Čiastočne na ňu už bolo v predchádzajúcej diskusii aj odpovedané. Naoko zdravý človek, nemá v sebe žiadne protézy, klince, nemá žiadne choroby za sebou, všetko je v poriadku. Preto som si to tak trochu zoradil a aby to malo nejaký systém, nadväzujem najprv na prednášku z minulého roku.

Prvý príbeh, čo chcem dnes povedať.

Jeden kolega a priateľ sa mi zdôveril, že jeho manželka chorľavie a jeden z viacerých lekárov mu odporučal, aby si dal premerať byt a posteľ, kde manželka spáva. Zavolať mi a hovorí: „Príď prosím

fa na návštevu ku mne a zober si virgulky.“ Ja tie virgulky stále nosievam, aj teraz som si ich zobral, mám ich tu.. Ten priateľ mi povedal: „Manželka je vážne chorá, buď taký dobrý, posúď tento náš dom a byt.“ Tak som obišiel okolo domu, poukazoval som mu kde nejaké potrubia boli, prítoky, odtoky, kde mi to reaguje. Prišiel som do kuchyne a tam bola silná reakcia. Prišiel som na poschodie a nad kuchyňou mali spálňu a v kolmici nad tou kuchyňou na posteli, kde manželka spávala, tam tá reakcia bola podobná, ako dolu v kuchyni. Bolo to na Zobore. Z toho potom vyplynul záver: tú posteľ treba preložiť. Žiaľ, už to nepomohlo, pretože ten stav dlhodober choroby už bol taký, že mu manželka umrela. Jemu to nedalo pokoja, tak sa vypytoval ľudí, lebo on kúpil ten dom voľakedy, a jeden starší človek mu povedal: „Ja si pamätám, keď sa ten dom stavala, predtým, než ste vy sem prišli bývať, tam bol starý dom, stará záhrada a stará studňa.“ Tak tí ľudia postavili nový dom v tom prostredí a tá studňa bola zasypaná všelijakým odpadovým stavebným materiálom, čiže prameň zostal, príčina narušenia toho magnetického poľa zostala, len bola zasypaná. Manželka sa zdržiavala veľa v kuchyni a spávala na posteli, ktorá bola nad tou studňou. Bol to prípad pre mňa veľmi poučný. Zlikvidovať sa to síce nedá, ale sú na to nejaké spôsoby ako sa to dá čiastočne presmerovať a dá sa vyhnúť tomu, ale o tom sa ja nechcem zmieňovať, lebo na to sú iní ľudia.

Druhý prípad:

Iný kolega ma pozval na návštevu a tiež mi povedal: „Prines si virgulky! Mám chorého človeka v dome, manželku a neviem prečo.“ To isté som urobil tak, ako na Zobore, ale v dome bola ešte stará mama a tri deti. Pomerale som všetky miesta kde spávajú a keď som sa priblížil k tejto chorej žene, ktorá už absolvovala chemoterapiu, veľmi mi virgulky reagovali. Doteraz to neviem zdôvodniť. Pomyslel som si, že iste také lieky používala, nachádza sa tam nejaký prvok, alebo látka, ktorá mi to spôsobuje. To je druhý prípad, čo mám, že mi reagujú niektorí ľudia a chová sa to tak, ako keby tam bol prameň vody, alebo zlato, alebo nejaké železo pod tým. Preto mám tú otázku z toho nadpisu tejto prednášky. Pomôžte mi to zdôvodniť a ako aj tomu človeku z predchádzajúceho prípadu môžem odpovedať. Povedal som mu, že prídem na tento kongres a kvôli nemu položím túto otázku i vám.

Ďalší prípad, ktorý som vlni nespomínal: Pri Zlatých Moravciach je jedna obec, kde mali problém s vodou. Pozbierali z okolia všetkých prútkárov, hľadali. Lebo dedina nevedela riešiť pitnú vodu. Ktosi im poradil, že v Hradci Králové je jedna odborníčka a má taký citlivý organizmus, že ona im tú vodu nájde. Aj sa tak stalo. Z Hradca Králové prišla pani v stredných rokoch, prešla okolo dediny, krížom-krážom po dedine, prišla na jedno miesto a tam sa jej ruky začali triasť – bez virgulky, bez žiadnej pomôcky. Povedala, že vykopte tu vodu a doteraz tam majú rezervoár pitnej vody a z neho zásobujú celú dedinu pitnou vodou.

Takýchto prípadov sa nazbieralo, ktoré ma utvrdzujú v tom, že táto oblasť psychotroniky, bioenergie a to, čo je obsahom týchto kongresov má čosi do seba múdreho, záslužného, a aby sme z toho vybrali také prvky, ktoré nám môžu pomôcť v našej každodennej práci, ako i v procese rozhodovania.

Zážitkov je viac. Tým, že som mal k dispozícii každý semester množinu ľudí, za 2 autobusy študentov, ktorí chodia na exkurziu na miesto, kde ja už mám odskúšaný prameň vody kadiaľ ide, že ja ich na konkrétne miesto dovediem a takéto virgule, to sú učebné pomôcky, každý študent to dostane do ruky a tie spätné reakcie sú rôzne, jednému to lepšie funguje ako mne, niekomu požívam energiu moju, u niekoho je to beznádejné, nefunguje im to. Zážitkov je z toho neúrekom.

Raz prišla jedna osoba z Bratislavy, že si dohovoria stretnutie s istým liečiteľom, ktorý tu mal ordináciu a ja som ju tam doviezol, ako v Nitre bývajúcí, aby to ľahšie našla a čakal som ju v aute. Ona tam išla a za chvíľočku sa vrátila a povedala mi: „pán liečiteľ poslal za vami, aby som vás zavolala k nemu na návštevu.“

„A čo je, on ma pozná?“

Nepoznal, ale nejak o vycítil, že ju tam dovedol človek, ktorý je pre neho zaujímavý. Tak mi to aj povedal. Dal som sa s ním do rozhovoru, pýtal sa ma čo robím, ja že učím agroturistikú a že chodíme na exkurzie so študentmi. To jeho laboratórium ma zaujalo, spomenul som, že pán doktor Rosinský chodí prednášať mojím študentom niektoré veci okolo psychotroniky v spojitosti s agroturistikou a tento liečiteľ mi hovorí, že zoberte ma na takú exkurziu s vašimi študentmi. No dobre, najbližšia exkurzia, plný autobus a on medzi nimi. Prideme na miesto. Kde som študentom robil výklad ako narábať s virgulkou. On mi skočil do reči a povedal: „Ja vás minimálne na 10 metrov ovplyvním. Ja idem s virgulkami kolmo na ten prameň a keď mi to začne reagovať, spravím si no-

hou značku, idem z opačnej strany, keď začne reagovať urobím zase značku a tá vzdialenosť sa zmeria a každých 10 cm rozdiel znamená 1 m do hlčky je prameň vody. On, keď toto počul, ako to rozprávam, tak mi povedal, že ja vás ovplyvním. Postavil sa obďaleč a veru sa aj stalo, že v tom prípade mi to začalo už skôr reagovať na tú vodu, ako v predchádzajúcich prípadoch..

Potom sme išli do jednej záhradkárskej organizácie a tam urobil aj on takú menšiu prezentáciu svojich schopností a liečiteľských daností, ktoré má a keď skončil, bola diskusia. Predseda tej organizácie si ma zavolať bokom a povedal mi: „Ja mám tu manželku vedľa v kuchyni, ktorá celý život bola čašníčka, tanieri nosila a podobne, teraz keď má takú robotu, tak ju ruka bolí, že veľa krát jej všetko padne a rozbije sa, skrátka má nejaký problém. Či by tento pán liečiteľ jej nepomohol.“ Slúbil som mu, že sa prihovorím. Vysvetlil som mu o čo ide, on povedal, že nech sa páči, podal stoličku, ona si sadla a ukázala, že toto ma bolí a on prešiel vo vzdialenosti asi 15-20 cm od hlavy rukami od vrchu po celom tele okolo tej stoličky poprechádzal podržal dlhšie svoje ruky v oblasti ramena a povedal, že dobre, môžete odísť. Ona hneď začala tou rukou šibrinkovať. Ja sa doteraz s jej manželom stretávam každý rok aspoň raz a prvá otázka je, čo robí ruka pani manželky? A on s radosťou odpovedá, že ruka je vyliečená.

Ďalší prípad je z rodiny. Bola zábava na svadbe. Deti stále skákali, tancovali a my sme zistili, že jedno dieťa pokrívka pri naháňaní sa po sále. Upozornili sme rodičov, že to dievča kríva, boli to lekári. Odvetili, že áno, vedia o tom a že až bude mať pokročilejší vek, budú uvažovať o operatívnom zákroku. Moja manželka bola na jazykovom kurze v Bratislave a tam im na relax dovedli jedného odborníka – ľudového liečiteľa. Keď prišla domov, povedala, že sa výborne cítila, že mnohým ľuďom tam pomohol a že je to výborný ľudový liečiteľ a žije v Bratislave. Poďme s tým dievčatom k nemu s tou nohou. Prišli sme k liečiteľovi do bytu v obyčajnom činziaku. On bol slepý, mal zranenie od granátu ešte od vojny, bol to starší človek, mal biely plášť. Manželka ma nechala pred jeho dvermi aj s tým dievčatom a odišla za povinnosťami. Dievčatko začalo veľmi plakať, keď videlo biely plášť a toho človeka. Zlákla sa, prežívala syndróm bieleho plášťa. Tak som mu povedal, že dievčatko na to nie je dobre pripravené a nebudeme sa tu nerváčiť, ja som ju nevedel presvedčiť, aby sa tam ľahla na ten vyšetrovací stôl a chcel som odísť. On sa jej nepriamo dotkol malého prstečka. V tom momente sa to dievčatko ukludnilo a on mi povedal: „Tak už je naša, už nemusíte nikde ísť, už je to v poriadku. A on jej trošku pomasíroval tento prst a s

dievčaťom sme mohli robiť čo sme chceli. Na chrbátik, na bruško sme ju otočili a on prechádzal rukami od hlavy po päty a naspäť a povedal: „Tu, na tomto mieste, cítim veľké vyžarovanie, veľké teplo.“ To bolo v bedrovej časti. Tam bude mať zacvaknutý nejaký nerv a to ju bolí pri pohybe. Potom jej tam ruku podržal dlhšie. Už je dospelá deva a má krásnu chôdzu. Pomohol jej. My sme autoritu získali v rodine, že sme takého človeka našli a že sme pomohli.

Aspoň toľko som chcel doplniť tie vlnajšie skúsenosti. Ale keďže aj tu je veľa prúťkárov, a ja som sa veľmi trápil s vrbovým prúťkom, nemohol som nikdy dosiahnuť ten efekt ako s kovovými virgulkami. V knihách je písané, že tak sa to drží, alebo onak, všelijako, ale nešlo mi to. Prišiel jeden veterinár z Prešova na to isté miesto, kam sa chodia testovať študenti. Porozprával som mu o tomto probléme a on mi povedal, že ja vás naučím držať vrbový prúťok. To je taká vidlica a chutí sa to za tie dva konce medzi prsty zovreté ako do štipky a tie dva konce sa majú ohnúť, vtedy je to veľmi citlivé. Keď som to tak chytil a išiel som s tým nad prameň, buď ma to udrelo do čela alebo do brucha a perfektne to fungovalo, oveľa účinnejšie ako kovová alebo iná virgalka, hádam je ich 27 druhov všelijakých, čo sa odporúčajú a používajú. Chcem túto skúsenosť aj vám odovzdať, že teda na držaní toho vrbového prúťka veľa záleží.

Jeden z prúťkárov mi povedal, že on si dal záležať a všade kde je veniec a krížik na zákrutách, kde padol nejaký motorkár, alebo bola nejaká iná havária, že to sú všetko miesta s narušeným prostredím, je tam geopatogénna zóna (GPZ). Keď cestujem a vidím niekde kríž na pamiatku zosnulého, odstavím auto, vrátim sa a to miesto pomeriam a konštatujem, že tie miesta sú na GPZ. Je to narušené prostredie.

Ďalej sme na univerzite robili pokusy s plodinou *amaranthus* – láskavec. Pokusy sa musia robiť na vyrovnanej pôde, všetko musí byť egalizované a meníme len odrody alebo hnojenie a iné faktory.. Musí to mať štyri opakovania a pri vyhodnocovaní tie opakovania nesmú byť medzi sebou preukazné. Ak sú štatisticky preukazné, tak je to pokus na narušenom mieste. Mne to nedalo pokoja, pretože hodne pokusov sme mali takých a nielen s touto plodinou, ale aj s inými, že ten pokus bol založený na narušenom prostredí. Zavolať som si vtedy istého pána prúťkára, ktorý po tom poli pochodil, pomeral, ja som kreslil, koľký pchal. Potom sme to zakreslili a dali na to plán pokusu a zistili sme, že tie opakovania sa nachádzali v narušenom prostredí v páse. Išli sme potom konzultovať s geológmi na univerzitu. Záver znel, že keď sa Zbor zvetrával, nie je sopečného pôvodu, ale keď sa to vodou splavovalo, tak sa porobili také jazyky, jarky a piesok. Tá kvalita tej splave-

nej zeminy a kamenia nebola všade rovnaká, ale bolo to v pásoch a toto spôsobovalo v tých pokusoch rozdiely medzi tými opakovaniami. Prestali sme tam experimentovať. Bolo to predmetom aj vedeckej rady, pretože to bola vážna vec pri experimentovaní.

A teraz použijem cudzí príklad, práve od toho inžiniera prúťkára. Jedno poľnohospodárske družstvo malo ošipareň a ošipané nemali uspokojivé prirastky. Predseda si už nevedel poradiť, tak zavolať tohto prúťkára, ktorý pomeral mašťať a ošipareň a zistil, že stoja na narušenom prostredí. Natiahol tam nejaké anténky, odrušovače, odsmeroval inde tú energiu. Ostalo tam to isté, plemeno, tie isté ošetrovatelky, technológia kŕmenia a ošetrovania, všetko to isté a zrazu ošipané boli kludné, vyspali sa, priberali a prirastky boli na úrovni okresu. Potom zisťovali aj príčinu. Aj pri tejto dedine pri Levicích bol močiar, smetisko a družstevníci kedysi povedali, že tu postavme ošipareň a potom z toho nemali prirastky.

Posledný prípad, dva mesiace starý: zavolali ma na Zlatomoravecko, priateľ zo školy. Chceme mať vo vinici vodu. Mali sme tam vrtnú súpravu aj prúťkárov, ale vody stále nemáme, takže aby som to prišiel potvrdiť. Už dopredu som povedal: geopatogénne miesto môže spôsobiť voda, kov, alebo nejaká jaskyňa, teda otvor, dutina v zemi. Povedali mi, že zistili, že v 18-tich metroch je voda, prišla vrtná súprava, vrtali 30 metrov, ale vody nebolo, zbytočne vyhodili peniaze. Prešiel som vinicu a našiel som na ďalšom mieste cez viac viníc krížom koľký boli – tadeo ide prameň, skúste tu vrtáť. Vrtná súprava vrtala 60 metrov, vody nebolo. Ale prišli ešte ďalší odborníci s prístrojmi a inými pomôckami a záver z toho všetkého bol, že v ten kopec, kde tie vinice majú, že to je vápencová hora a tam, kde je vápenec, ten sa ľahko vyplavuje, vznikajú všelijaké dutiny, celý kras, jaskyne. Tak aj oni konštatovali, že tá reakcia aj tým predchádzajúcim prúťkárom aj mne bola spôsobená práve tými dutinami, ktoré sa v pôde nachádzajú.

Tak toľko som chcel využiť svoj čas a nakoniec by som vám chcel jedno želanie povedať. Bol raz robený prieskum ľudských vlastností a na prvom mieste bolo zdravie, na druhom mieste bola schopnosť rúk, nebuť lenivý, byť schopný si všeličo porobiť. Na treťom mieste je veselá myseľ, na štvrtom mieste je znalosť cudzích jazykov a až na siedmom mieste je byť odborníkom. Učiteľ, lekár, traktorista, inštalatér, čokoľvek, to dosiahne každý priemerný človek keď sa o to vytrvale usiluje. Ja vám všetkým chcem popriať predovšetkým zdravie, rozvíjajte, chráňte ho, nebudte leniví, ako doteraz ste neboli, usmievajte sa, je to zadarmo, ľuďom, ktorí všetko s úsmevom riešia všetko sa lepšie darí. A aby ste to mali zľahčené, tak vám poviem posledný zážitok. V škole som prednášal tri

hodiny v posluchárni, tam je blízko múr za katedrou a z neho na mňa sálal chlad na chrbát. Na druhý deň už som bol u lekárky, mal som zápal mandlí, už som bol chorý. Šesť až sedemkrát do roka som užíval penicilín. Bolo to nepríjemné. Mal som ísť v roku 1997 do Ameriky. Tak som išiel za pani doktorkou, poprosil som, aby mi predpísala lieky, že nebudem tam z diét platiť penicilín, radšej by som si to zobral so sebou. Ona ma pochopila, predpísala, ja som si to dal do auta na sedadlo a ešte som mal 3 dni do odletu. Išiel som ku klampiarovi, že si dohodnem termín opravy auta keď sa vrátim a on videl tie lieky na sedadle a spýtal sa: koho zásobujete, ktorý starobinec? Povedal som mu, že nie, to ja mám problémy s hrdlom a idem do Ameriky a tak som sa poistil. On mi povedal, viete čo, nechajte vy lieky doma, ja vám poradím. Dajte mi ruku. Dal som mu ruku, našponoval mi palec a ukazovák a uprostred mi nechtom škrabkal. V mojich očiach videl, že ja sa necítim dobre, veď nie je to zvykom. Povedal mi, že vy mi neveríte. Ja na to, veruže nie. Počkajte. Dole mal dielňu, mal tam lekárske prístroje predávať, ale nevyšlo mu to, tak sa stal klampiarom. Išiel hore do svojho bytu a doniesol mi knihu, anatómiu človeka - atlas. Tam mi ukázal na jednej strane: tu je ruka, tu má jeden nerv zakončenie vofakde tu, kde sú mandle. A vy fyzikálne vydráždite, dáte impulz, informáciu, mandle sa prekrvia, choroboplodné zárodky sa rozplynú a nepotrebuje lieky. Keď som uvidel knihu, už som bol trochu inak nastrojený a povedal som si: skúsím to využiť. Aj

sa tak stalo. Išiel som do USA a večerali sme v prvom motoreste v lowe v univerzitnom mestečku Ams. Čašníik nám tam púšťal do zasrienených zmrazených pohárov pivo. Keď som videl ten chlad, tak som sa dopredu začal škrabať, pretože som už bol alergický na chlad, či od nôh, keď som bol v pivnici, ale aj na studené nápoje. V auguste bolo toho roku 18 rokov čo som nemal v sebe penicilín ani iné antibiotikum. Aj našej pani doktorke som sa opovážil ruku poškrabkať, lebo ona mi rozprávala: „dávno ste tu neboli s hrdlom, nemáte problémy, máte inú lekárku?“ Povedal som, že nie, ja som verný vám, ale mne toto pomohlo, ukážte. A ešte aj teraz, keď pridem k nej, pozdravíme sa, usmejeme sa na seba a máme z toho obaja dobrý zážitok. Preto aj ja chcem vám pripísať ešte raz zdravie a niektoré takéto odporúčania, skúsenosti zo samoliečby a netradičných spôsobov a pomáhania si. Stojí to za to rešpektovať a vyskúšať. Tak, ako som to porozprával vám, hovoril som to aj študentom, keď bolo chrípkové obdobie a chladno bolo, nekúrilo sa. Len to musí človek urobiť zavčas, na začiatku. Študenti to doma porozprávali a spätná reakcia bola, že prišli a hovorili, že babka vás dala pozdraviť, sestra vás dala pozdraviť, veľmi to zaberá, naše deti prestali mať zápaly hrdla.

Takže mám to potvrdené aj spätne, že to pomáha. Preto aj vám som si to dovolil porozprávať. Ďakujem vám za pozornosť.

OVPLYVŇOVANIE EIS PROSTREDNÍCTVOM MASÁŽÍ

Lucia ĐURKECHOVÁ

Prajem príjemný deň,
Budem rada keď môj prednes a nasledujúcich pár minút nenazveme prednáškou. Teraz nechám vaše hlavy oddýchnuť si od cudzích slov, odborných výrazov a vedeckých štúdií. Rozpoviem vám obyčajný príbeh z vlastnej praxe, ako som sa ocitla iba na krôčik od vážnych zdravotných komplikácií, ktoré ma doviedli až na semináre SPS, ktoré vedie pán doktor Rosinský.

V priebehu posledných rokov som absolvovala 9 masérskych kurzov, niekoľko kurzov na rozvoj podnikania a manažmentu, kurzy osobnostného rozvoja, používala som rôzne koučingové techniky na zlepšenie a skvalitnenie svojich pracovných výkonov. Po prvom absolvovanom seminári u pána doktora Rosinského som zistila, že informácie, s ktorými som dovtedy pracovala a ku ktorým som sa dostala úplne jednoduchou a legálnou cestou, sú v prevažnej miere život ohrozujúce, že techniky ktoré som sa naučila na masérskych kurzoch boli v skutočnosti hazardom so životom, a to tak s mojím vlastným, ako i so životmi mojich klientov. Pri pohľade späť na informácie získané na seminároch SPS, som veľmi šťastná, že ešte stále mám 2 ruky a 2 nohy, a dokážem súvislo rozprávať. Chcem vyjadriť veľkú vďaku za možnosť zúčastňovať sa seminárov SPS a veľmi si vážim všetky nadobudnuté informácie, ktoré v mnohých prípadoch, zachraňujú životy. Takže ešte raz veľké ďakujem.

Trucha teórie: Keď chce človek vykonávať prácu maséra, mal by mať nejakú úroveň vzdelania v tejto oblasti. V prípade, že si chce založiť živnosť, je nevyhnutné vyštudovať strednú zdravotnú školu odbor masér, alebo absolvovať akreditovaný základný masérsky kurz. Tento kurz trvá cca 16 až 20 výučbových dní. Ich náplňou je teória a prax so záverečnými skúškami pred komisiou. Ďalej existuje široké portfólio rôznych iných doplnkových masérskych kurzov, ktorých kvalitu a výučbový plán určuje sám lektor a samotná masérska škola.

Osobne som absolvovala základný masérsky kurz pred deviatimi rokmi, školu som si vybrala na základe odporúčania masérov, ktorých služby som sama v tej dobe využívala. Už na základnom kurze ma prekvapilo, že lektori používali slová a výrazy, ktoré sa počas môjho ďalšieho štúdia opakovali. Citujem:

„je dobré na záver masáže prejsť celé telo od hlavy po končeky prstov aby sme stiahli negatívnu energiu“

„ostaneme v spojení s klientom a dodáme mu pozitívnu energiu“

„predstavíme si biele svetlo a presvietime týmto svetlom celého klienta aby sme ho zbavili energetických blokov“ – koniec citátu.

Nechápala som presný význam týchto slov. Na moje otázky o aký typ negatívnej energie ide, ako nás predstava o bielom svetle môže niečo zbaviť a ako môžem dobiť niekoho energiou.... som v mojich masérskych začiatkoch dostávala vyhubavé odpovede zahalené pod rúškom tajomstva. Tieto informácie som si preto odložila do šuflíka, ktorý som si nazvala: možno raz pochopím. Každopádne v praxi som tieto záležitosti nevyužívala.

Postupom času som si rozširovala vedomosti v téme človek a jeho zdravie a do svojej praxe som si zaradovávala nielen ďalšie masérke kurzy, ale aj cvičenie pre zdravý chrbát, zbierala som informácie ohľadne zdravého životného štýlu a takzvaných detoxikačných programov, výživových doplnkov a podobne.

Zlom v mojej praxi predstavoval kurz kranio-sakrálnej terapie. Jej základy položil 20-ročným výskumom osteopatický lekár William Sutherland. Výskum sa zameriaval na potvrdenie teórie pohybu lebečných kostí. V rokoch 1975 osteopatický lekár John E. Upleger začal 7-ročný výskum na Michiganskej štátnej univerzite, pričom testoval kranio-sakrálny systém a možnosti ako ho ovplyvniť – neskôr svoje postupy zhmuloval do kranio-sakrálnej terapie. Kuchynskou rečou povedané: podstata terapie spočíva v práci s kranio-sakrálnym systémom - náš mozog a miecha sa nachádza v určitom obale v ktorom sa nachádza aj mozgomiešna tekutina. Je to uzavretý hydraulický okruh. Táto tekutina cirkuluje - vzniká z filtrátu krvi a opäť sa dostáva späť do krvi. Cirkuláciou vytvára jemný na celom tele hmatateľný pulz. Školený terapeut vie tento pulz vyhmatať a jednotlivými postupmi ovplyvňovať.

Nakoľko informácie, ktoré som nachádzala o tejto technike, mali silný vedecký základ s dobrými výsledkami v praxi, rozhodla som sa študovať ju u učiteľky s výbornými referenciami, ženy, ktorá zastupuje Uplegerov inštitút pre Českú a Slovenskú republiku. Zároveň je magistrou fyzioterapie. Ab-

solvovala som 3 stupne seminárov v priebehu 2 rokov.

Po určitom čase aplikovania tejto terapie na klientov začali prichádzať moje prvé zdravotné komplikácie. Nevysvetliteľná únava, vyčerpanie, pocity slabosti, často sa mi stávalo, že som si od klienta akoby natiahla jeho zdravotný problém. Konkrétne bolesť v kolene, brušná chrípka, bolesť ramena. Upozorňujem, že opisujem iba môj subjektívny pocit a neviem posúdiť, kde bol prameň týchto zdravotných komplikácií.

Mojím najväčším záujmom bolo nájsť odpoveď na otázku: Ako ochrániť seba a klienta???

Neviedla som si vysvetliť, ani celkom pochopiť, ako je možné „natahnuť si“ zdravotný problém od klienta. Moje úvahy a hľadanie sa uberali rôznymi cestami. Je to mágia? Jedná sa o skutočný prenos energií? Jedná sa o prenos ťažkosti z človeka na človeka? A vôbec, existujú takéto veci?

Radu som hľadala u starších kolegov masérov, z ktorých jeden bol absolvent seminárov SPS, ďalej u mojej učiteľky kraniosakrálnej terapie z Prahy a taktiež som absolvovala regresnú terapiu s cieľom zistiť ako sa pri práci ochrániť. Ďalej som hľadala v knihách radených do žánru ezoterika. Hovorila som si „Predsa niekde o niečom podobnom musí byť zmienka, nie je možné aby sa to dialo iba mne“.

Rady ktoré som dostala :

-Zmeniť základný postoj pri práci a najviac sa venovať sebe

-Urobiť si okolo seba takzvané energetické ochranné vajčko

-Opalovať dlane nad plameňom po masáži / plocha dlane mala byť vraj vystretá nad plameňom sviečky/

-Posilňovať energetické pole svojich čakier

-Mať dobrý úmysel – lebo údajne čokoľvek, čo človek robí s dobrým úmyslom, nemôže ublížiť (avšak vieme, že aj cesta do pekla vie byť dláždená dobrými úmyslami - ako hovorí stará múdrosť).

Rady, i keď dobre mienené, nezaberali. Problémy sa opakovali a čím viac som študovala, tým som bola zmätenejšia, nakoľko získané informácie sa navzájom často vylučovali.

Na moje veľké šťastie mi boli odporúčené semináre SPS. Zatiaľ som mala tú česť absolvovať 4 semináre, ktoré zásadne zmenili môj prístup k sebe samej, k mojej práci, a doviedli ma k tomu, že si veľmi starostlivo a s novým pohľadom na vec vyberám ďalšie masérske kurzy alebo oblasti môjho ďalšieho štúdia. Pretože množstvo voľne dostupných a legálnych informácií je veľmi nebezpečných.

Teraz sa dostávame k jadrú môjho rozprávania. Chcem si Vami prejsť moje konkrétne skúsenosti z pohľadu človeka, ktorý absolvoval semináre SPS u pána doktora Rosinského. Chcem poukázať na to, aké jednoduché je získať nevhodné informácie, stratiť sa v nich a môcť uškodiť sebe, v mojom prípade i klientom, prípadne našim najbližším.

1/ Už na základnom masérskom kurze lektori používali slová ako: odstránenie negatívnej energie, dodanie pozitívnej energie a podobne.

Pohľad späť na túto tému s informáciami získanými na seminároch SPS :

- Slovo energia patrí hlavne do oblasti fyziky, kde sa nerozdeľuje jej kvalita na pozitívnu ani negatívnu.

- Medzi ľuďmi je možný prenos iba tepelnej energie.

- V prípade, keď masér bezhlavo a bez rozmyslenia posielal akúsi nešpecifikovanú energiu klientovi, aj keď má ten najčistejší úmysel, ide o napájanie sa na EIS klienta, prípadne vkladanie programov do EIS klienta.

- Napojenie sa na EIS klienta má určité pravidlá a ich porušenie prináša vždy neblahé následky, v niektorých prípadoch až smrť. Základné pravidlá pre napojenie na EIS sú:

A/ požiadanie klienta o pomoc

B/ posúdenie či je žiadosť odôvodnená

C/ aplikácia programu závozy

D/ samotné prešetrenie EIS, ktoré musí byť odôvodnené, minimalizované a môže ho vykonávať iba človek, ktorý danej problematike rozumie a je bližšie informovaný.

2/ Mnohé masérske kurzy učia jednu spoločnú techniku, čiže jeden postup aplikácie hmatov, ktorý je rovnaký pre všetkých klientov:

- Každý z nás však máme rozdielne potreby a teda ak aplikujeme jednu techniku rovnakú pre všetkých, jednému človeku ňou môžeme pomôcť a inému naopak uškodiť. Pri práci s ľuďmi treba vždy brať do úvahy individualitu jedinca. To znamená, že každý sme iný a teda aj každý z nás potrebuje niečo iné.

3/ Kraniosakrálna terapia

- Pri pohľade späť ide podľa môjho názoru o zásah do EIS. Na kurze bol vysvetlený spoločný postup hmatov, ale nebolo nám vysvetlené nič o informačnom pôsobení. Čiže vykonávanou praxou som škodila nielen sebe, ale aj klientom.

4/ Masáž s esenciálnymi olejmi Raindrop

- Ide sa o masáž s deviatimi vybranými esenciálnymi olejmi. / EO - je účinná látka získavaná z rastliny alebo plodu prevažne pamou destiláciou / Opäť ide o používanie jedného postupu pre všet-

kých rovnako. Nehovoriac o možnosti poškodenia EIS alebo samotného tela, nakoľko esenciálny olej je tiež nosičom veľkého množstva informácií a účinných látok, ktoré jednému klientovi môžu pomôcť inému uškodiť.

- Na tomto kurze odznela aj táto veta „v prípade, že nemáte ten olej, ktorý je potrebný na terapiu, môžete ho použiť informačne“ čiže zase ide o informačný zásah do EIS klienta. Na kurzoch nás masérov naučia „A“, ale nepovedia „B“ keďže o tom sami nič nevedia a to je opäť nebezpečné pre mňa aj pre klienta.

5/ Mój postreh z bežnej praxe

Často sa stáva, že masér absolvuje viaceré kurzy. Nadšený zo všetkých získaných informácií ich vkladá do svojej praxe. Navzájom ich kombinuje, prípadne k tomu pridá ešte niečo vlastné. Ved' chce čo najviac pomôcť človeku.

A tak sa vám v praxi môže stať, že masér vás na začiatku svojej činnosti zbaví takzvanej zlej energie, presvieti vás bielym svetlom „v myslí“, urobí vám kraniostimuláciu, do toho zapojí anielsku terapiu, ovplyvní vaše čakry a uzavrie to všetko používaním techník reiki na diaľku.

Keď sa k takémuto prístupu maséra pridá kombinácia prístupu klienta: „Tu ma máte a robte si so mnou čo chcete“ - klient sa týmto zbavuje zodpovednosti za to, kam sa so svojim zdravotným stavom dostal, ale aj zodpovednosti za to, ako to s jeho zdravotným stavom bude vyzerat' do budúcnosti. Veľmi ľahko môže nastať destabilizácia systému EIS.

- DESTABILIZÁCIA SYSTÉMU EIS: je to ďalší pojem z prednášok SPS a dochádza k nemu, pokiaľ do EIS vkladáme množstvo nepotrebných informácií, ktoré si prípadne ešte odporujú. Často k nemu dochádza práve kombináciou mnohých techník súčasne. Prejavuje sa akoby chvíľku systém fungoval a chvíľku nefungoval, raz na jednej raz na inej úrovni. Pokiaľ dôjde k tomuto stavu, je to veľmi vážna situácia, a nie vždy sa dajú napraviť všetky poruchy, ktoré už boli spôsobené.

Počas môjho hľadania odpovedí na otázku ako sa chrániť pri svojej práci som vyskúšala mnohé techniky a hľadala som pomoc všelike: regresná terapia, ovplyvňovanie čakier, 21 dňový tréning osobnostného rozvoja – kde bol jeden rovnaký recept pre všetkých zúčastnených, technika

EFT a TFT, ktoré využívajú aktiváciu akupunktúrnych bodov poklepávaním v určitom postupe. Do toho som aplikovala na klientoch kraniostimuláciu terapiu. A tu je na mieste zopakovať moju vetu z úvodu: naozaj som veľmi šťastná, že po všetkom tom, čo som absolvovala mám ešte vždy 2 ruky a 2 nohy a dokážem súvislo rozprávať.

- Z prvého seminára pána doktora Rosinského som odchádzala bez slov, viac zdesená zo svojich dovtedajších postupov ako vydesená obavou, či sa mi niečo ešte do hlavy vôbec zmestí. Odchádzala som so zistením, že veci, ktoré som sa v priebehu predchádzajúcich troch rokov učila, môžu byť nebezpečné a môžu uškodiť mne aj mojim klientom.

- Zásadne som zmenila prístup k sebe samej v tom zmysle, že najlepšie je nevklaďať si do hlavy žiadne programy).

- Zásadne som zmenila prístup k svojej práci a venovala som sa iba klasickej masáži, ktorá sa venuje len telesným neduhom. Vylúčila som z denného praktizovania snáď všetky techniky, ktoré som pred tým používala.

- A veľmi som sa tešila na druhý seminár, kde sme preberali pravidlá bezpečnosti pri práci, ktoré sa mi vryli do mozgu veľmi hlboko. Verím že dostatočne hlboko, aby ma už nepustili na bočné a nebezpečné chodníčky.

- A na záver ešte podotknem, že moje zdravotné komplikácie, o ktorých sme hovorili vyššie, sa vďaka tomu prestali prejavovať.

Budem rada keď tento môj príbeh pomôže vám osobne, alebo vašim blízkym či známym, či vašim masérom. Ako výstraha alebo poučenie. Môj názor je, že o týchto veciach treba hovoriť čo najviac, nakoľko techniky pri ktorých sa porušujú pravidlá napájania na EIS sa dostali nielen do problematiky masáže ale i do problematiky managementu, kurzov osobnostného rastu a dostávajú sa do bežného každodenného života.

Prosím, vyberajte si veľmi starostlivo svojich masérov, lekárov, učiteľov, vyberajte si starostlivo komu sa zveríte do rúk. Nezabúdajme, že zodpovednosť za svoj život máme v rukách my sami a nedajme sa bezmyšlienkovite manipulovať.

Ďakujem za pozornosť

SPÁNEK

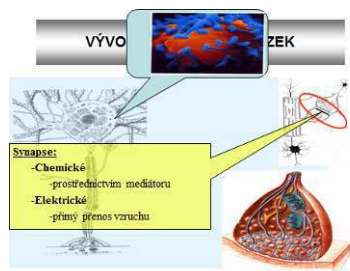
MUDr. Petr TARABA.

Dobrý večer pane předsedo, dobrý večer dámy a pánové.

Jsem lékař a chci vám přiblížit problematiku spánku, což je stav, který známe všichni ze svého běžného života, protože žijeme ve fázi bdění a spánku. Doufám, že to nebude nudné, budu se vám to snažit přiblížit tak, jak to dnes vnímáme. Možná, že to bude i revokovat vaše zkušenosti z běžného života, ze svých praxí.

Budu hovořit o mozku, naší centrální nervové soustavě (CNS);

před chvílí zde zazněla informace, že naše CNS je uzavřena v obalech a ponořena v dutině lební a páteřního kanálu a že je vlastně omývána „mořem“, které se nazývá mozkomíšni mok a který je neustále vytvářen v choriodeálních plexech a vstřebáván v Paccionských granulacích.

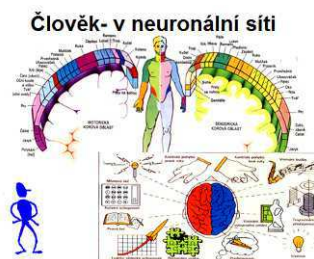
Na obr. máme základní stavební jednotku naší nervové soustavy, a to je neuron, ty černé tečky, to jsou kontakty s dalšími neurony. V minulosti zde hovořil kolega z Piešťan, jak vlastně takové vzruchy neustále rozvířují membránu těla nervové buňky a výsledný vzruch se pak přenáší dál. Hovoří se, že takových kontaktů máme až 50.000, takže jeden neuron má obrovské množství dalších „setkání“ s dalšími neurony. Ta místa setkání se nazývají synapse a jsou chemické nebo elektrické, podle toho, jakým způsobem se ten přenos přenáší. Chemické znamená, že vlastně neurony mezi sebou komunikují přes mediátor a máme různé řeči naší neuronální sítě- např. dopaminovou, acetylcholinovou, noradrenalinovou řeč, nebo také serotoninovou, gabaergní a další podle toho, který neuromediátor je přenašečem. Proto taky máme i různé neuronální sítě.

Žijeme v neuronálních sítích, krásně to ukazují zobrazovací metody a současně i schéma na naší

mozkové kůře. Na obr. vidíme schéma pro vnímavost, citlivost, nebo motorickou část.

Naše nervová soustava je diferencovaná a současně i přesně lokalizovaná. Obrovskou oblast prezentace máme pro hlavu, dlaně a menší oblast pro trup a dolní končetiny.

Současně naše hemisféry pravá a levá jsou diferencované podle zájmu. O pravé hemisféře se obecně hovoří, že je to náš umělec a levá je náš počítač, logik, analytik, že má víc analytických schopností. Diferenciace je v celé naší CNS, Je umístěna v dutině, je diferencovaná a zpracovává informace způsobem, že přecházejí přes smysly – máme 5 smyslů: hmatový, čichový, zvukový, zrakový, chuťový analyzátor - a. Informace přicházejí přes nervy do CNS.

Neuronální síť zpracovávají informace, které přicházejí do mozkové kůry přes talamus jde o příchod informací do mozkové kůry ve smyslu většího uvědomění si. Tento tzv. vrátkový systém (přinesl profesor Carlson, nositel Nobelovy ceny) udržuje přiměřený tlak informací do mozkové kůry tak, abychom mohli všechny informace zpracovat. Známe poruchy, kdy dojde k přehlcení mozkové kůry a dochází pak až k falešnému vnímání různých věmů, mozková kůra je zahlcená informacemi a už je nedokáže dostatečným způsobem zpracovat. Pak dochází k různým iluzím, případně i k halucinacím.

Platí vývojový model, říkalo se tady, že v rámci regresí se dostáváme do oblastí více-méně nitroděložního života.

Velmi názorně to dokládá pan profesor Dr. Peter G. Fedor- Freybergh když dokonce zachycoval fotograficky nitroděložní život a ukázal, jak plody reagují a že reagují na všechno, např. dvojčata po narození se dokonce i objímají, jsou schopni se

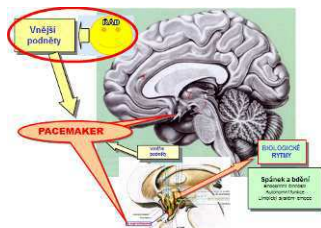
usmívat, mračit, nitroděložní život je velmi pestrý a živý a odráží všechny kvality, které známe z běžného života.

Co se týká spánku, u nás jej velmi rozšířil pan docent Dr. Bedřich Roth, a naši současní spánkologové, paní prof. Dr. Soňa Nevšímalová, neuroložka, docent Dr. Petr Smolík a pan profesor dr. Karel Šonka.

Toto jsou koryfeje v této oblasti a příští týden probíhá v Liberci další spánkový kongres.

Co se týká funkčních stavů nás samých, tak rozeznáváme stav bdělosti a stav spánku. Spánek se nyní od padesátých let diferencuje na nonREM a REM fázi spánku. tak jak se do hloubky poznával mechanismus fungování.

Naše nervová soustava, CNS, má v sobě takové tzv., srdce, které automaticky generuje vzruchy jde o nukleus suprachiasmaticus. jde asi o 80 tisíc autonomních neuronálních buněk, jádro, resp. dvě jádra, dvě vpravo a dvě vlevo, které a ovlivňují veškeré činnosti hormonální, spánkové, emocionální fungování celé CNS, je to takový pacemaker, který synchronizuje informace z vnitřního prostředí, a s vnějšími podněty.

Mezi vnějšími podněty je zásadní světlo, které přichází přes oko, kde máme kromě tyčinek a čípků ještě buňky, které produkují melatonin, a dochází k synchronizování s vnějšími podněty, u osob, které se narodí se zrakovou vadou, jsou slepí, tak nikdy nedochází k synchronizaci s vnějším

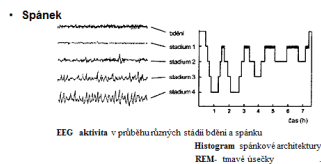
světlem a mají tzv. volně běžící rytmus, který nezapadá do běžného rytmu jako je den a noc.

Tento synchronizátor ovlivňuje všechny ty naše biologické rytmy: spánek, bdění, endokrinní činnost, autonomní funkce, i funkce limbické.

Bdělост je větší část dne, ve kterém se nacházíme a je detekovatelná v zobrazovacích metodách, konkrétně v encefalografii EEG, aktivita je nízkovoltážní, rychlá. Samozřejmě i v bdělém stavu můžeme relaxovat,

Bdělост je udržovaná podněty především z retikulární formace, to je v oblasti mozkového kmene, kdy vlastně dochází k tonizaci celé CNS, na EEG vidíme rytmus alfa, oči sledují všechny pohyby a co se týká svalového napětí brady, tak je tonizovaná, ústa máme zavřená.

Spánek není něco pasivního, je to aktivní děj naší nervové soustavy, kdy se navozuje rytmicky vysoce organizovaný stav v mozku, který je charakterizovaný sníženou reaktivitou na vnější podněty, sníženou pohybovou aktivitou a kognitivní – rozumovou činností. Spánek je reverzibilní, člověk se dokáže z něj probudit. Známá různá stádia. Non REM je charakterizován v 1., 2., 3., 4. fázi. Dále pak máme spánek REM, který je paradoxní s rychlými očními pohyby- mění se i EEG

• Hypnoza

Na obr. máme v čase průběhová stadia spánku kdy asi 3/4 hodiny probíhá fáze non REM a pak krátké období 10 – 15 minut fázi REM, období, které je jinak aktivní, kdy se zvyšuje tonus, a zpravidla se nám nejvíce zdají i sny. V spánku přetrváváme celou noc v jednotlivých stádiích které se rytmicky opakují. Po 7 až 8,5 hodinách se probouzíme do bdělého stavu.

spánek je stejně jako bdění přirozenou činností naší CNS. Jedná se o aktivní děje. poruchy jsou mnohé, možná i oblast narušení energo-informační soustavy se mohou odrážet i do hloubky naší CNS a tím pádem dochází k narušování v různých fázích i spánku.

Jak se dnes dívá spánková medicína na poruchy spánku? Poruchy vyšetřujeme jednak především

ším dotazováním, rozmlouváním s našimi klienty, volíme různé škály dotazníky, a nejdůležitější je polysomnografický záznam, kdy sledujeme v průběhu noci v laboratorních podmínkách, nebo ve speciálním pokoji pomocí přístrojů (EEG, EMG, EKG, dýchání,.. atd.) a podle toho se taky hodnotí jednotlivá spánková aktivita a vytváří se ten spánkový cyklus, a současně je dotyčný de facto celou noc sledován kamerovým systémem, takže se hodnotí veškerá aktivita svalová a EEG a současně se i vizualizuje jak to probíhá, protože jsou i různá onemocnění (jako je například neurologické onemocnění epilepsie), která se mohou projevovat právě v období noci a je vázaná na určitá období spánku.

Dnes se diferencuje podle mezinárodní spánkové klasifikace osm základních skupin:

Mezinárodní klasifikace poruch spánku – ICS2 2 = 8 základních skupin

- **Insomnie**
- **Poruchy dýchání ve spánku**
- **Hypersomnie centrálního původu**
- **Poruchy cirkadiálního rytmu**
- **Parasomnie**
- **Abnormální pohyby ve spánku**
- **Izolované příznaky**
- **Jiné poruchy spánku**

Problém insomnií- kdy bývají problémy s usínáním, nebo je spánek předčasně přerušovaný, s probouzením, je nekvalitní, neosvěžující a důsledkem pak bývá často denní únava, ospalost, poruchy kognitivní, koncentrace, paměti, tenze, úrazovost, podrážděnost, snížená motivace, somatické potíže. Insomnie se ještě dělí, a může být i naučená, psychofyziologická, člověk se opravdu naučí špatně spát. Nevhodná spánková hygiena, nebo problémy s léky, alkoholem, drogami (člověk jde třeba na večírek a pak má problém se spánkem, nemůže dostatečně spát, není ráno osvěžený,..)

Poruchy vázané na spánek: centrální spánková apnoe, jde o situace bezdeší, člověk najednou přestane dýchat. Partnera to může vyděsit, protože normálně dýcháme rytmicky a najednou je hrozné ticho. Často jde o problém CNS, který je třeba došetřit. Obstrukční spánková apnoe bývá v dospělosti hodně vázaná na obezitu a hypoventilační hypoxemické syndromy s dopady na zdraví.

Dále jsou to poruchy denního rytmu, zpožděná, předsunutá fáze, jet lag sy,.. Dnešní svět je velmi dostupný - celá zeměkoule, například při cestě do Austrálie procházíme posunem v časo-

vých pásmech, a odráží se to na našem biologickém rytmu a teprve až po několika dnech, týdnů dochází k stabilizaci, k synchronizaci přes zrakový podnět.

Různé formy parasomnie, - stavy zmatenosti, náměsícnictví, noční děsy, poruchy chování, které jsou vázány na ty jednotlivé fáze spánku, a také abnormní pohyby ve spánku. Jsou klienti, kteří nemají žádné potíže, ale říkají, že nemožou spát a když se blíže dotazujeme, tak udávají že když si lehnou, začnou jim najednou nohy kmitat, Jde o syndrom neklidných nohou, periodické pohyby dolních končetin, které narušují usínání a kvalitu spánku. Noční křeče, bruxizmus, případně noční abnormní pohyby.

Známe bdělost, spánek non REM, REM, na obr. máme v přehledu, kolik procent je jaká část spánku v průběhu noci.

Dopady poruch jsou mnohé, psychické, tělesné i ekonomické, dopady v práci s častějšími pracovními úrazy, zhoršováním využití volného času, komplikace rodinného života. Lidé, kteří mají problémy se spánkem, mají často kardiální potíže, mají ischemickou chorobu srdeční, žaludeční potíže, gastrointestinální potíže.

Case	Ulehnutí (zhasnutí světa)	Do 30 minut
Latence usnutí (SOL)		Do 30 minut
Case definitivního probuzení		
Celkové trvání spánku (TS T)		100% (6-9 hod)
Latence spánku 2 NREM (od usnutí)		1-10 minut
Latence spánku 3 NREM (od usnutí)		5-30 minut
Latence spánku REM (od usnutí)		150s na 50 minut
Počet cyklů spánku		3 a více
Trvání spánku 1 NREM		4%
Trvání spánku 2 NREM		50%
Trvání spánku 3 NREM		10%
Trvání spánku 4 NREM		10%
Trvání spánku 3 + 4 NREM		20%
Trvání spánku REM		25%
Trvání bdělosti během spánku		1%
Počet probuzení (delší než 1 minuta)		
Počet přechodů bdělosti NREM, bdělosti REM		
Efektivita spánku (trvání spánku / celkové trvání spánku)		99%

Na závěr je dobré vědet, že člověk je bytostí, která žije ve vazbách, sítích, že komunikuje ve vztazích, že naše CNS je automatickou řídicí jednotkou všech oblastí, psychické, neurologické a psychické a profesor Dr. Jaro Křivohlavý hovoří, že lidé s rozvinutými sociálními vazbami žijí podle některých zjištění déle a disponují celkem lepším fyzickým i psychickým zdravím než lidé bez těchto vazeb, kteří jsou v izolaci a straní se ostatních.

Děkuji za pozornost.

ZTRACENO V PŘEKLADU

Mgr. Romana HÁJKOVÁ, ČR

Dobrý den, dámy a pánové, mé jméno je Romana Hájková. Můj příspěvek se jmenuje trochu neurčitě „Ztraceno v překladu“. Poměrně dlouho jsem se snažila nalézt lepší, odborněji znějící název, ale nepovedlo se mi to. Tak snad se mi podaří obsahem dohnat formu.

Nejprve mi dovoďte, abych se krátce představila: jsem absolventkou FF UK v Praze, obor kulturologie. Mnoho let pracuji ve filmovém průmyslu jako kaskadérka a odborný poradce (tzv. horsemaster.) pro veškerou práci s koňmi a také jako tzv. animal wrangler, tedy odborný poradce pro práci se zvířaty. V současné době se věnuji profesionálně především tréninku lidí a koní a to až na úrovni reprezentace ČR. Zabývám se mnoho let i studiem hipologie napříč kulturami. Již v oboru hipologie lze nalézt ono „ztraceno v překladu“ minimálně ve dvou rovinách: překlad hipologických literárních a dalších děl a výuku praktického jezdeckví přeloženou z jazyka do jazyka, komunikace s jiným živočišným druhem, předání a pochopení mezi učitelem a žákem, mezi jezdcí a hipology vůbec. V hipologickém oboru pracuji více než 31 let, takže analogie k procesům a mechanismům spojených s tím, co se stává jedním z předmětů psychotronického zkoumání, podobné mechanismy a procesy, hledám často právě v oboru mně tak důvěrně známém. (Definice psychotroniky dle Dr. Rosinského: obor zkoumání energoinformačních fenoménů, zejména vázaných na člověka, a jejich interakce s prostředím v širokém slova smyslu.)

Cílem mého dnešního příspěvku zde je dát podnět k zamyšlení o roli a funkci, kterou plní jazyk (řeč) na jednom z polí psychotronické práce, tzv. odečítání informací a jejich následného sdělení. Snažila jsem se nabídnout reflexi toho, jak jazyk determinuje porozumění světu, uchopuje realitu kolem nás, formuje naše vnitřní utváření osobnosti a její proces individuality a v neposlední řadě i schopnost komunikace s jiným živočišným druhem.

Při zpracování tématu jsem využila poznatky lingvistického determinismu a lingvistické psychologie, psychologie kultury, antropologie a sociologie kultury a filozofie kultury. Mými reálnými metodologickými východisky nazírání jsou kulturologické pohledy formované školou kulturologie v Praze v letech 90. a přelomu tisíciletí. Jedním z mých vážených učitelů byl profesor Vladimír Borecký, který se nesmazatelně zapsal do paměti právě svými geniálními přednáškami na téma restituace a redukce symbolu a práci s intuitivní stránkou člověka.

Dovolím si zde i připomenout dílo MuDr. Rosinského Malé eseje velkých slovach, též mi bylo inspirací. Ostatně jako vše od něj.

Domnívám se, že je dobré nejdříve vyjasnit termíny, které budu dále používat. Terminologie varíuje dle toho, z jakého úhlu pohledu je určitý termín nazírán, již zde se setkáváme s nejasnostmi, mnohdy i odlišným uchopením, i zde je role jazyka velmi dobře znát. Dovolím si tedy pokaždé malý exkurz alespoň k základním definicím termínů, aby nedocházelo k nejasnostem. Velmi často používáme slovo kultura a to v axiologickém (hodnotícím) i neaxiologickém slova smyslu. Něco je kulturní: tedy na úrovni, zkulturnit, kultivovat-vylepšit, uvést v lepší řád, to je ten axiologický smysl. V neaxiologickém slova smyslu, tedy tak jak s tímto pojmem pracuje kulturologie a některé antropologické a sociologické školy a směry, znamená kultura souhrn několika oblastí. Zde kultura vystupuje v podobě: a/ výtvorů lidské práce (artefaktů) na hmotné úrovni, b/ sociokulturních regulativů (normy, hodnoty, pravidla, kulturní vzory), c/ idejí (kognitivních a symbolických systémů) d/ institucí, organizujících lidské chování.

Není jisté bez zajímavosti, že německý filozof a fyzikální chemik Wilhelm Ostwald, držitel Nobelovy ceny, (1853-1923) požadoval studium a interpretaci kultury jako projevu transformace a kontroly energie.

Pokud mluvíme o jazyku, tedy samozřejmě řeči, nikoliv tělesném orgánu, tak je nazírám jako hlavní dorozumivací prostředek mezi lidmi, znakový systém, pomocí kterého se popisují věci, akce, myšlenky, stavy nebo také systém významů sdílený lidmi, kódovací a dorozumivací systém. Zde bych zmínila např. Noa Chomskyho autora mimo jiné Logical Structure of Linguistic Theory, který na základě svých výzkumů došel k závěru, že existuje jakási univerzální gramatika, která je vrozena a nikoliv naučena během života. Tedy, že člověk se rodí se základní gramatickou šablonou, do níž zapadne jakýkoli světový jazyk. Tato teorie má své příznivce a odpůrce, sám Chomsky ji během života přepracovával.

Uchopení reality kolem nás pomocí jazyka jako determinanty, tedy lingvistický relativismus předkládala tzv. Sapir-Whorfova hypotéza, která rovněž měla své odpůrce a zastánce. Tato hypotéza říká, že struktura jazyka ovlivňuje způsob, jakým jeho mluvčí vnímají svět, determinuje jejich vnímání světa a ovlivňuje kognitivní procesy. Kognitivní ve smyslu mentální schopnosti a procesu vztahující se ke znalosti, pozornosti, paměti, úsudku, evaluaci, zdůvodnění a

řešení problémů, vytváření rozhodnutí a porozumění a produkci jazyka. Poznání lidské je vědomé a podvědomé, konkrétní a abstraktní, intuitivní (jako znalost jazyka) a koncepční (jako model jazyka). Poznávací kognitivní procesy užívají existující znalosti a generují nové znalosti, takže analyzujeme z mnoha různých perspektiv. „kognitivní“ variuje napříč obory, např. v psychologii a kognitivní vědě „kognitivní“ obvykle odpovídá informačním procesům nahliženým pohledem na individuální psychologické funkce. Malá odbočka: užití např. latiny v odborném textu: pro zasvěcené znamená lepší porozumění, nuance jsou citěny, ale často neumíme úplně vysvětlit v našem rodném jazyku, pro laiky naopak hůře srozumitelné.

Lingvistický determinismus: Myšlení lidí a jejich pohled na svět je určován charakterem toho jazyka, kterým mluví. (dodatek: a ve kterém i myslí a tvoří.). Souvisí s ním i kulturní relativismus, který je teoreticko-metodologický přístup studia kultur vycházející z premisy, že jednotlivé kultury představují neopakovatelné a jedinečné sociokulturní systémy, které je možné pochopit a popsat pouze v kontextu jejich vlastních hodnot, norem a idejí.

Rozdíly mezi jazyky se tudíž musí odrážet v odlišnostech vidění světa u jejich uživatelů (dodatek: a v jejich uchopení reality kolem nich).

Američan Edward Sapir (1884-1939) – antropolog a Benjamin L. Whorf (1897-1943) – lingvista nebyli úplně původně vlastními autory této teorie, ta má kořeny již v názorech W.Humboldta, který vnímal jazyk jako ducha národa a jiných evropských učenců 19.st, kteří uvažovali ve svých dílech o vztahu mezi jazykem a myšlením. Whorf provedl četná srovnání americké angličtiny s jazyky indiánských kmenů a přinesl důkazy o tom, že nositelé těchto jazyků musí uvažovat odlišně, jestliže se to odráží v jejich jazycích. Tak např. v indiánském jazyce kmene Hopi neexistuje kategorie minulého a budoucího času jako třeba v angličtině, protože příslušníci tohoto kmene vnímají čas a prostor jako stále plynoucí kontinuum souladu s přírodními procesy. Sapir- Worfova hypotéza je dnes zpochybňovaná také, dílem i pro to, že tyto dva vědci spolu nikdy nic oficiálně nepostulovali. Nicméně mně připadala velmi zajímavá, vysvětlovala mnohé v rozdílnosti vnímání světa na úrovni jednotlivce i celé kultury. Na její podporu se snášejí důkazy např. tohoto druhu: Různá etnika mají ve svých jazycích- podle toho, v jakém prostředí žijí-vybudované odlišné lexikální systémy pro vyjadřování a klasifikování objektivní reality. Tak např. etnika severských oblastí (Eskymáci, Laponci) používají velmi podrobné názvy pro označení druhů sněhu a ledu, jež v jiných jazycích neexistují, nemají svoje ekvivalenty, takže vyjadřujeme opisem nebo pak má člověk vlastní zkušenost a ví, co slovo v praxi

znamená. (Každý lyžař ví, jak je důležité znát sněhové podmínky, kvalitu sněhu, natož pak člověk, který ve sněhu žije.)

Jiné jazyky (např. jihoamerických indiánů) mají velmi detailní lexikální systémy pro vyjádření barev a jejich různých odstínů. S podobnými věcmi se pak setkávají překladatelé, kdy prostě nenachází význam ve svém jazyce. A to se stále pohybujeme jen ve hmotné realitě a jejím jazykovém vyjádření. Patří sem i moje zkušenosti z hipologie a nepřeložitelné výrazy typu durchlässigkeit, pak i uchopení významu pomocí prožitku.

S tím souvisí teorie o vztahu mezi jazykem a charakterem etnika (národa). Jsou to někdy spíše spekulace než argumenty z výzkumů. Avšak stejně často se připouští, že určité jazykové zvláštnosti mohou být výrazem či důsledkem národního charakteru. Jako jeden takový příklad lze uvést, jak jednotlivé jazyky vyjadřují slova zdrobnělá (deminutiva) nebo citově zabarvená: srovnajme např. český výraz linkatá červeňoučké jablíčko s anglickým ekvivalentem a very small red apple (já bych citově dodala ještě little)- je zřejmé, že angličtina nedokáže vyjádřit jemné emocionální rozdíly českého výrazu (slovenština je schopná podobné akce). Podobné příklady bývají předkládány jako rysy toho, že slovanské jazyky se svou schopností vyjadřovat emocionálnost, jsou důsledkem charakteru slovanských etnik na rozdíl od Britů či Američanů, kteří mají střizlivější, spíše pragmatičtější národní charakter. To se stále pohybujeme v intencích vnějšího popisovaného světa, samostatnou kapitolou při zkoumání charakteru národa v této psycholingvistické oblasti je humor nebo vulgarismy-nadávání. V angličtině si nikdy neulevim tak, jako v češtině. Připomíná mi to režiséra Polanského. Když fakt o něco šlo, tak nadával dost košatě zásadně v polštině. Jednoznačně věděl proč, ovládal jinak bezvadně další 3 jazyky. Tam ten výběr prostě nebyl.

Trochu blíže k národnímu charakteru. Včera byl také zmíněn prenatalní život. Rodíme se pak do nějaké kultury, společnosti. Která má nějaké charakteristiky. (Zde je souvztažnost k teorii výše zmíněného N.Chomského a jeho předem dané matrice gramatiky.) Pokud žijeme ve společnosti, jsme její členy, stáváme (nebo již je matrice v nás??) se její součástí, tedy neseme zřejmě i znaky charakteru národa. Tento fenomén je nazírán již od dob starověkého Řecka. Ceasar zřejmě jako první zaznamenaný prováděl interkulturní psychologickou komparaci s axiologickými výstupy. Vysvětloval např. v čem se odlišují Galové a Germáni (rozmazlení Galové a otužilí Germáni). V moderní psychologii zkoumali národní charakter W.Wundt a Gustave Le Bon, ten již mluví o duši národa. Mezi jeho teze patří zvláště to, co se později stalo ústřední myšlenkou teorie kulturního relativis-

mu:odlišnost etnik a národů je doprovázena odlišnostmi ve vnímání světa chápání vnějšího světa. Já bych doplnila, že rozhodně i vnitřního. U nás na něj navazoval E.Chaloupka- Národní povaha česká: vymezení pojmu národní povaha: souhrn vlastností, jimiž se liší národ od národů jiných. Jeho jazyk, zaměstnání, kroje, umění, náboženství, mravní zásady, politické a právní zřízení nabývají zvláštního rázu a během generací se ustalují a vyhraňují v svérázný charakter. Úzce souvisí s jazykem: „není příčinou, ale plodem národní povahy“.. Dále např.F.Peroutka. V zahraničí se studiem zabýval v rámci interkulturní psychologie a komparativní sociologie A.Inkeles ze Stanfordské univerzity.

Exaktnější základ mají nálezy etnopsycholinguistiky, které se týkají verbálních asociací v jazykově odlišných etnikách (Etnopsycholinguistika, Sorokin,1988). Vychází z experimentů, při nichž se porovnává, jaké slovní reakce produkují uživatelé jednotlivých jazyků na tatáž podnětová slova. Často se používají barvy. Příklad podle Zalevské, 1988.

Na základě těchto experimentů jsou sestavovány pro jednotlivé jazyky tzv.asociační normy, které dokládají, že příslušníci jednotlivých etnik mají ve své jazykové kompetenci zakódovány kulturně odlišné mentální lexikony.

Krátký exkurz k vyjadřování emocionalit v jazycích. Rozdílnost v rámci jednotlivých jazyků je prokázána. Srovnává se, jakými způsoby mohou příslušníci různých etnik vyjadřovat své emoční stavy, co jim umožňuje typ jazyka. Tak prý např.ruská slovo „toska“ tesklivost se nedá přímo přeložit do angličtiny, neboť „rodilí mluvčí anglického jazyka neznají tyto pocity, anglosaská kultura nemá pro tento psychický stav odpovídající výrazy“ Nebo vyjadřování zdvořilosti Finové: versus Řekové. Finové si vystačí i při velmi zdvořilém poděkování s jednou větou, kdežto Řekové mají celý rituál k vyjádření díky.

Zda příslušníci jednotlivých etnik vnímají svět odlišně v závislosti na jednotlivých jazycích je stejně závažná otázka jako problematika působení jazykových sdělení na příjemce (tím se zabývá jazyková pragmatika).

Domnívám se, že je celkem jasně zřetelné, že všechny tyto obory mají styčné plochy s energoinformatikou.

Mluvila jsem o jazyku a uchopení a vnímání reality světa příslušníky různých etnik používající různé jazyky. Ztraceno v překladu je zde asi jasné a bylo ve svých mnohých aspektech zmíněno již včera v přednášce dr.Rosinského. Náš vnitřní svět prochází podobnými mechanismy, sdělování prožitků může narazit na podobnou jazykovou bariéru nebo determinaci i mezi příslušníky jednoho etnika hovořící stejným jazykem. S kolegyní Janou Jůzkovou jsme o

tématu hovořily mnohokrát, naposledy například při vyjadřování bolesti. Některá bolest je všem známá, ale např. do té doby, než si zlomíme ruku, tak nevíme, jak to bolí. A zřejmě i potom může být bolest pocítována velmi individuálně. Vyjádření slovy je zde tedy velmi obtížné a navíc může být správně pochopeno pouze v momentě, kdy příjemce již má obdobný zážitek, takže si ho může reprezentovat. Pozastavila bych se u slova reprezentovat: Re-prezentace v originálním významu jako znovuzpřítomnění situace, osoby, vjemu. Údajně specificky lidská schopnost, ale já se domnívám, že ji mají i zvířata, stejně jako schopnost určitého duševního života s analytickými a deduktivními postupy. Uvedu jeden příklad za všechny, každý si může udělat názor sám: Náš kůň jménem Mates (Sacramoso MateraXLV-8, starokladrubský vraník) dostal jako hračku do boxu gumový balon přivázaný na dlouhé pevné gumě. Po určité době kdokoli, kdo k němu přišel, dostal jednu dobře mířenou balonem. Stájník Matese pozoroval a zjistil, že úder balonem trénuje a trefuje se vždy na místo případného přichozícího. Úspěšnost zásahů byla taková, že hračka byla odebrána. Tentýž kůň jel točit film Bathory, kde bylo cca 30 koní ubytovaných v mobilních boxech krytých plachtou. Stál v krajním boxe. Při šetření kolem sebe zjistil, že plachta se dá rozvázat, což udělal a ta následně spadla na zbylé koně, kteří panikařili. On ne, protože doma si s plachtou hraje. Zřejmě se výborně bavil, protože podobný kousek zkusil zopakovat po 7(!)letech, kdy při natáčení v Rakousku byl znovu v podobných mobilních boxech a hned hledal, kde a jak je plachta uvázaná. Všichni naši filmoví koně se cpou do přepravníku, jen ho vidí. Cesta v koňském přepravníku je nepříjemná záležitost, osobně nechápu, proč koně dobrovolně nastupují. Oni se prostě těší na filmování a to i přes často úmorné cesty, které na natáčení absolvují. Co je baví na samotném nudném a často i fyzicky náročném filmování nechápeme už vůbec. Mates také nenávidí práci na jízdárně nebo hale, zejména pokud by se měl nějak více hýbat. V okamžiku, kdy jezdec vezme do ruky meč nebo třeba dřevec a předstírá zkoušku na natáčení, kůň běhá s maximální ochotou. S etology většinou nemá smysl podobné praktické zkušenosti ani diskutovat. Etologie-nauka o chování zvířat samozřejmě zvířatům také upírá schopnost duševních procesů, ponechává pouze v některých případech schopnost emocionalit. Sama většinou nechápu, odkud etologové své závěry tvoří, mám dojem, že jediné od stolu a počítače. Další těžko uvěřitelný příběh mám s kotětem:každý at' si udělá svůj názor. U našeho jezdeckého klubu jsou poměrně rozsáhlé pozemky a i obrovská jízdárna, jejíž ohrazení potřebovalo opravit. Práce se ujal syn majitele, dělal ji několik dní, náčiní si vozil s sebou autem. Asi 40m od

jízdný je polootevřený přístřešek, v němž bydlela kočka s koťaty asi tak půlročními. Kočka občas přišla tak na metr k člověku či koni a mňoukala a nikdy se nenechala pohladit. Koťata jsme chtěli zkusit vzít, ale nedala se chytit, tak jsme je tam nechali bydlet. Poslední den oprav ohrazení jízdný přijel syn majitele s mouratým kotětem dolů do stáje, což je cca 500m. Kotě přinesl, dal do stáje, ono se chovalo přítulně, nevadil pes, koně, lidi, prostě jakoby tam bylo odjakživa. Velmi jsme se divila, kde ho vzal. Prý za ním hodinu a půl chodilo, mňoukala a lezlo mu do klína. Tak to nevydržel a vzal ho dolů. Viděl i ostatní 3, ale ta nepřišla. Kotě si okamžitě našlo majitele a dnes bydlí v bytě. Jednoznačně a prokazatelně to bylo jedno z těch divokých koťat. Jak se rozhodlo, že nebude žít venku, ale s lidmi? Energoinformačně odečítalo? Pro mne naprosto neuvěřitelná záležitost.

Individualitu zvířatům neodpírá snad už nikdo. Zvířata jsou pro mne velmi široká a samostatná kapitola i z hlediska energoinformačního i pracovního. Ráda bych ještě zmínila jejich schopnost odečítání informací s následným vlivem na somatiku a psychiku daného jedince. Můj hřebec Mimi (GSS Morgana XXXI-11) trpěl prokazatelně depresemi, pokaždé z jemu nejbližší bytostí, což jsem já. Já depresemi trpím a kůň je prakticky vždy sdílel se mnou. Při odebrání vzorku krve vykazoval vyšší hladinu kyseliny mléčné, svaly v tenzi neodbourávají dobře a podle lidských i veterinárních doktorů je to jeden z ukazatelů dlouhodobé deprese. I zde narážím na problém slovního sdělení události. Určitě je vám známé i jméno Alfred Rupert Sheldrake – anglický autor a výzkumník na poli parapsychologie, který se proslavil svým konceptem orfické rezonance. Pracoval jako biochemik a molekulární biolog na Cambridge University a od r.1967 do r.1973 jako vedoucí rostlinný fyziolog v International Crops Research Institute for Sem-Arid Tropics.

Teorie orfické rezonance postuluje, že paměť je dědičná v přírodě a že přírodní systémy jako kolonie termítů, holubů nebo orchidejí nebo cukrových molekul dědí kolektivní paměť všech předchozích příslušníků druhu. Sheldrake také říká, že toto je také zodpovědné za určitý typ telepatického propojení mezi organizmy.

Můj přístup k myšlení i životu ovlivnilo významně dílo profesora Vladimíra Boreckého. Přednášel až do své smrti na katedře kulturologie psychologii kultury. Je autorem knih K otázkám symbolické imaginace a Imaginace a kultura. Imaginací jako takovou se velmi zabýval. Imaginace (z lat. imago, obraz, představa) je schopnost člověka vyvolávat v mysli představy či „obrazy“, které se mohou vázat k předchozí zkušenosti jako vzpomínky („reproduktivní imaginace“),

mohou však tento „materiál“ různě přetvářet a vytvářet tak nové představy („produktivní“ nebo „konstruktivní imaginace“, fantazie). Důraz je na tom, že představy jsou – na rozdíl od věmů - čistě myšlené a že nejsou (ještě) vyjádřeny slovy. Imaginace je podstatnou složkou lidské duševní činnosti, zejména umělecké, ale často i praktické: člověk, který se chystá něco udělat, obvykle začíná představou hotové věci (postupu a podobně). Také ve vědě je často představa prvním krokem k vytvoření hypotézy, k naplánování experimentu atd.[1]

Pojem imaginace hraje významnou roli v teorii umění, v surrealismu a v hlubinné psychologii („aktivní imaginace“), v poslední době se ale stále více zdůrazňuje i v souvislosti s technickou a vědeckou tvořivostí, inovacemi a podobně.

Velmi používaným pojmem je také „symbol“:

Symbol je druh znamení. To je pak smysly vnímatelná skutečnost, která poukazuje na něco, co takto vnímatelné není. Asi nejčastějším symbolem je pak slovo odkazující k myšlení.

Symboly a znamení lze rozlišovat podle více kritérií, např. takto rozlišuje znaky Ch. S. Peirce:

- signál, resp. index: znamení je součástí označovaného (kouř – oheň)
- znamení, resp. symbol (konvenční, zástupný symbol): vztah mezi znaméním a označovaným je dán zvnějšíku domluvou, konvencí; musí být tedy naučen (dopravní značka, číslice, slovo)
- symbol, resp. ikona (reálné, reprezentativní znamení): symbol je způsob přítomnosti označovaného; vztah mezi dvěma rovinami je nikoli vnější, ale i vnitřní (duše)

Dle Boreckého náleží symbol do kategorie znaku, tedy nepřímého zpřítomňování světa pomocí obrazů. Vedle znaku (vzpomeňme jazyk) v užším slova smyslu, který je libovolný a konvenční, je symbol v užším slova smyslu znakem, v němž není na rozdíl od ostatních znaků označované přítomné, kde se znak odvolává pouze k smyslu, nikoli k označovanému předmětu. Jsme zvyklí redukovat symbol na znak, symbol má svoji hodnotu, kterou chápeme, ale pokud ji chceme sdělovat někomu nebo i při vnitřních rozměrech, redukuje symboly-obrazy na znaky. Platí to v indoevropských jazycích více či méně (hebrejščina- nejsou samohlásky, mnoho významů). Znaková písmena tuto redukce nemají tak jednoznačnou a tedy –vracíme se zpět k jazykovému determinismu a kulturnímu relativismu- uchopení světa jejich mluvčími je zřejmě jiné. Pokud si tuto redukci symbolu-něčeho, co má hodnotu sebou samým, na znak-konvenční omezený prostředek, uvědomíme, vidíme další rozměr onoho ztraceno v překladu. Symbol

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2015

může na každého působit jinak, je spojen s imaginací a působí jinak i na příslušníky stejného etnika popř. kultury. S jeho uchopením a porozuměním může mít člověk potíže i sám v sobě, jak si některé věci sám pro sebe vyjádřit, myšlenkově uspořádat? Zde se již nacházíme na poli psychologie s dotekem filozofie. Praktický výstup je: energoinformatika pracuje také s načítáním informací, které mohou přicházet i v podobě pocitů nebo toho, že najednou něco víme. Dostali jsme informaci. Ale chybí nám slova přesně vyjadřující to, co cítíme nebo víme. Když informaci, kterou jsme obdrželi v podstatě v symbolické podobě, chceme sdělit, musíme ji redukovat na znaky a riskovat ztrátu přesného smyslu.

Domnívám se a potvrdilo se mi to i rozhovory s kolegy, že s podobnými potížemi se setkáváme v

momentech, kdy pracujeme s informacemi při odečítání informace o informaci z EIS lidí nebo zvířat. Někdo vidí jakoby útržky filmu, někdo to prostě „ví“, někdo dostane verbální zprávu jakoby přímo v myšlence. Pokud není Info naprosto jasná, je vždy potíže, jak ji sdělit, jak ji převést do jazyka, zejména pokud obsahuje i nějaké emocionální naladění- viz deprese u koně. Asi těžko najdeme možnost, jak odbourat toto ztraceno v překladu, určitě zde napomáhají dlouholetá praxe, co nejvíc feedbacku a nebát se pracovat s analogiemi a i metaforami v širším slova smyslu. Je však téměř jisté, že exaktní grantový výzkum této oblasti jen tak někdo nezačne.

Děkuji vám za pozornost.

MÁM, NEMÁM, MÁM...???

Jana JÚZKOVÁ, ČR

Vážené dámy a pánové,
téma dnešní přednášky vyplynulo z debat na seminářích a z událostí, s kterými se v běžném životě setkávám u lidí, kteří žádají o pomoc. Uvedu trochu teorie a přidám trochu praxe.

Dnes se budu věnovat žadatelům, kteří se někde seznámili s informacemi, že lze pomocí jinému člověku nebo, že mohou ovlivnit sami sebe pomocí energetickoinformačních aktivit. Mohli sice mít prvotně dobrou a upřímnou snahu někomu nebo sobě opravdu pomoci, ale udělali chybu nebo chyby, na které je nikdo neupozornil. I pokud upozornil, nevzali upozornění vážně. Je možnost, že vůbec netušili, o čem se mluví. Jednali systémem "Mně se toto netýká, vždyť chci jenom pomoci, zdokonalit sám sebe..." apod. Například: "Proč bych měl mít nastavený program závory? K čemu by mi byl dobrý?".

Často smíchali informace, které přijali od někoho za své, sami si je myšlenkami upravili nebo vymysleli jiné na základě četby z knih různé kvality, z časopisů, při účasti na různých aktivitách, kde se pracuje tzv. s energiemi, s vlastním nebo cizím EIS. (Pod pojmem EIS je myšlen energetickoinformační systém člověka. Dříve se používal pojem biopole člověka). Podle těchto svých vědomostí postupovali. Z těchto aktivit následně u nich často došlo k vážným tělesným zdravotním potížím mimo jiné i díky poškození funkce jejich EIS. Druhému člověku většinou nepomohli, někdy mohli vlivem nepotřebných informací i nechtěně ublížit. Neuvědomili si, že i v této oblasti platí určité zákony a neznalost zákona je neomlouvá.

K výše popsanému stavu by nedošlo a jejich potíže by nevznikly, pokud by měli ve svém EIS správně nastavený a aktivovaný program, který dostal z pracovních důvodů název Závora. Každý si umí představit železniční závory, které jsou spuštěné a chrání všechny lidi v okolí před rozjetým vlakem nebo závora na lesní cestě. Závora má člověka před něčím chránit nebo lze vysvětlit i tak, že v přeneseném slova smyslu upozorňuje na osobní majetek někoho jiného před vetřelcem. Pojem závora je zcela jasný. Jejím cílem je zastavit nás! A to je třeba, si v tu chvíli, hned uvědomit.

Pokusím se vysvětlit, co je myšleno pod pojmem program závory.

Běžný člověk, který se nezajímá nebo jen zajímá o energetickoinformační děje, čte si dostupnou literaturu, ale nechce v této oblasti nic provozovat,

žádný program závory nemusí vymýšlet a aktivovat. Protože součástí EIS u každého z nás je přítomnost funkční ochrany proti energetickoinformačním vlivům. Záleží na její intenzitě a funkci, což je vázáno na zdravotní stav každého člověka a na jeho postojích k bytí. Obecně funkci ochrany EIS člověka oslabuje mimo jiné například choroba, ale i jeho naštvanost a agresivní chování k ostatním lidem.

I v mém přímém okolí jsou lidé, kteří žádný program závory nastavený neměli. Neměli ani ponětí, že by něco podobného existovalo. Nebo věděli a nebrali tento program na vědomí. Buď se snažili, ve své dobrotě, pomoci energetickoinformačním působením aktivně, ale ne cíleně a potřebně, jinému člověku, kterému nepomohli a mohli jemu nebo sobě takto i nevědomky ublížit. Sami se sebou prováděli meditace, autogenní trénink nebo jiné aktivity, které jim někdo neodborně poradil, postupy vyčetli z různé literatury. Byli zvědaví, vstupovali bez povolení majitele do cizích EIS, chtěli něco pro sebe získat, zjistit svůj osud, rozvinout své schopnosti nad míru vlastních možností, tak si opět nechali od někoho poradit. Během podobných aktivit posílali informace ze své psychiky do vlastního EIS, na které musel jejich EIS reagovat, jeho správná funkce byla narušena, byl psychikou donucen vysílat nepotřebné signály pro funkci jejich těla. Ve výsledku jsou u lidí, kteří přežili, diagnostikována vážná zdravotní postižení. Se svými aktivitami nechtějí přestat, protože i po vysvětlení celé situace, si souvislosti se svými aktivitami a nemocí nechtějí připustit. Těmto lidem se zpravidla již nedá pomoci. Projev jejich choroby je neurčitý. Lidově řečeno, od každého trochu a nic konkrétně. Vzhledem k příčině vzniku problémů - z pochopitelných důvodů, nasazené léky nezabírají. Lékaři jsou bezradní, pouze udržují stávající zdravotní stav, případně lidem dají nálepku „hypochondr“, „potíživista“. Nechci strašit, ale pravda je, že některým z těch lidí jsem šla na pohřeb. Z plného zdraví umřeli, když tzv. obrazně „podlezli“ závora. Bohužel sem lze zařadit i ty, kteří o možnosti ochrany formou závory vůbec nevěděli, ale i ty, kteří varování formou závory znali, ale nerespektovali ji! Je zcela jedno, zda lidé jednali v dobrém úmyslu a ve snaze pomoci nebo z neznalosti s úmyslem obejít varování. Důsledky bývají stejné, je opravdu smutné vidět zajiždět rakev v krematoriu. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla znovu zopakovat zásady vytvoření takové ochrany.

Jak si do svého EIS nastavit a aktivovat program závory?

V první řadě každý člověk, než se pustí do jakékoliv aktivity v energetickoinformační oblasti, by měl mít nejdříve aktivovaný program závory.

Program závory si každý vkládá pouze sám do vlastního EIS. Program není automatickou součástí EIS každého z nás. Nejdříve je tedy nutné si vše jasně, srozumitelně a předem dobře promyslet. Určit projev - tzv. kód, jakým způsobem se závora zviditelní, lépe řečeno, jak ji budeme cítit – tlak či svrbění nebo něco podobného, co si není možné splést s jinými běžnými projevy těla. Jedná se o nezaměnitelný, subjektivní vjem na těle terapeuta. Místo na těle, kde se má projevit a intenzitu projevu programu závory, si každý nastaví sám, pouze jednou, konkrétně a nezaměnitelně a už si ho nikdy nebude měnit. Takto se mu bude projevovat program závory do konce života.

Do programu je nutné vložit informaci, aby se kód objevil automaticky, i bez další otázky na závoru, kdykoliv během odečítání informace o přítomnosti informace v EIS žadatele, nejen na začátku, ale i během zákroku, když by bylo nebezpečí, že další krok by mohl poškodit žadatele nebo terapeuta. Terapeut pracuje se svým podvědomím, proto projev kódu závory vychází z jeho těla. Je třeba, aby se na jeho těle projevil nezaměnitelně, předem stanoveným způsobem, a když se projeví, musí terapeut v tom okamžiku přestat se všemi aktivitami, které závoru vyvolaly. Tedy uposlechnout tohoto varování a ihned nepokračovat v žádné aktivitě, i kdyby touto aktivitou chtěl tzv. jenom pomoci!

Na začátku jakékoliv energetickoinformační aktivity je dobré se vždy zeptat svého podvědomí, s kterým se celou dobu pracuje, zda není na danou aktivitu závora? Program je věta, kterou si člověk sestaví a řekne jednorázově. Hlavně je před tím třeba, plně si uvědomit a dobře promyslet varianty možností, na které má program reagovat, proč ho člověk potřebuje, mít stanovené, jakým způsobem se má kód závory projevit. V programu musí být, aby se kód závory objevil vždy v takovém případě, že by další aktivita terapeuta nebo dotaz byl nebezpečný nebo nevhodný, ohrozil by jak žadatele o pomoc, tak terapeuta. V ten okamžik, kdy se projeví kód závory, je třeba s celou aktivitou ihned přestat a odpoutat se od EIS žadatele. Odpojení lze udělat chtěným příkazem "Odpojuji se od EIS žadatele pána, paní xy". Pokud si člověk všechny varianty programu závory jasně uvědomuje a dokáže si je pod pojem závora doplnit, potom si v klidném prostředí, vědomě a chtíc

řekne například toto: "Spouštím program závory, který se u mne bude projevovat tímto kódem"

Je třeba projev závory respektovat ihned a bez výjímky. V momentě jejího projevu ukončit okamžitě danou aktivitu, pokud je terapeut spojený s EIS žadatele, ihned spojení přerušit, nepokračovat!! Nezačít, bez odpojení se od druhého EIS, hned přemýšlet, proč má vjem kódu závory, když už mu chybí dodělat jen maličkost nebo chce v dobrém úmyslu tomuto člověku pomoci, protože i to je porušením zákona, které vede k výše uvedeným problémům.

Kdy se závora může projevit?

Program závory se může zviditelnit na samém počátku, při žádosti o pomoc. Důvod může být

jak na straně žadatele, tak u terapeuta.

Nejčastější důvody:

a) Je možné, že žadatel o pomoc nemluvil v rámci sbírání vědomostí o jeho problému celou pravdu, v rámci pohovoru zůstaly některé jeho aktivity nebo jiné příčiny jeho potíží skryté.

b) Žadatel doopravdy o přešetření ve skutečnosti nestojí. Jeho zdravotní potíže mu vyhovují. Jen mu někdo řekl, aby o přešetření požádal, tak požádal, ale ve skutečnosti pomoc nechce. Psychicky jsou jeho myšlenky nastaveny tak, aby jeho EIS nemohl tělu pomoci. Příznaky nemoci nelze léčit, ale objektivně se projevují – protože např. chce získat trvalý invalidní důchod. Je to jeho postoj k sobě. Tento postoj lze odečíst a terapeut musí mít v tom případě závoru.

c) Nebo u žadatele je celý proces jeho potíží aktivní – což znamená, že příčina vzniku potíží trvá a žadatel si ji sám udržuje. Potom je třeba žadatel vysvětlit, aby se všemi aktivitami, které se týkají jeho zdravotních potíží, přestal minimálně na 4 měsíce a po této době znovu požádal o přešetření. Terapeut se pak znovu přesvědčí, zda doopravdy aktivity přerušil. Pokud žadatel nepřestal a aktivity dělá dál, nelze mu pomoci. Terapeut v tomto případě musí mít aktivní kód závory.

d) Terapeut nemusí být aktuálně fit, je momentálně indisponovaný. Má možnost udělat přešetření později nebo druhý den.

e) Zrovna tak se nedoporučuje dělat přešetření u osob terapeutovi blízkých – terapeut přestane být objektivní, dochází ke snaze vidět menší zdravotní problém než ve skutečnosti je.

f) A nebo, když se vyskytne druh problému, na který nemá terapeut vědomosti, jak by mohl pomoci. Další postup by nebyl správný. Pak má možnost, pochopitelně vždy po předchozí dohodě s druhým terapeutem, žadatele poslat k němu, pokud je mu

známo, že on o stávajícím problému ví víc!

Variant, proč se objeví kód závory, může být nepřeberné množství. Na toto vše je třeba

myslet, při sestavování programu závory

Co je ještě potřeba vzít v úvahu?

V rámci energetickoinformačního přešetření je nutné, uvědomit si, že jsou přesně stanovená pravidla, která platí vždy a jejich nerespektování se opravdu nedoporučuje:

Odečíst informace o přítomnosti informací z EIS je možné pouze u člověka, který sám požádá o pomoc. Za dítě do 14 let může žádat ten, kdo ho vychovává a je jeho zákonný zástupce. Nemůže žádat prarodič za vnouče, pokud nemá vnouče ve své péči. Má možnost požádat o pomoc ošetřující lékař, kterého pacient žádá o pomoc. Za člověka v bezvědomí mohou požádat jeho nejbližší příbuzní. V případě aktuálního úrazu s bezvědomím může požádat o pomoc i člověk, který je u úrazu přítomný. Protože v tomto případě je důležitý čas i rychlost pomoci, ovšem i zde jenom v případě, že u terapeuta se neprojevívá závora.

Každé přešetření a tím i vstup do EIS musí vždy mít důvod. Musí být vždy indikované! Tudiž je třeba nejdříve o žadateli vědět jaké má zdravotní problémy, kdy vše začalo, jak se potíže vyvíjely, jaké aktivity provozoval žadatel cca půl roku až 2 roky před projevem prvních potíží před onemocněním. Případně jaké aktivity provozuje i v současnosti.

Žadatel o pomoc si sám nemusí být vědom toho, že na něj někdo informačně zapůsobil nebo na něj něco působí a jeho problémy jsou energetickoinformační. Nemusí se zmínit o tom, že v jeho okolí je někdo, kdo je proti němu obrácen plný nenávisti, který nic neříká nahlas a je možnost, že nakupenou zlost proti poškozenému řekl jednorázově. Zdůrazňuji, že se nikdy nesmí hledat, kdo to je! Pokud by byl v okolí člověk, který poškozenému trvale nadává, nehrozí postiženému od něj nic zlého, kromě klasických nevhodných mezilidských vztahů. Nenávist nadávajícího člověka je rozmělněná na kousky a nemá vliv na působení v EIS postiženého. Poškozený by se měl zamyslet nad svým chováním k okolí, zda on sám nedává příčinu lidem, aby se k němu takto chovali.

Nicméně jsou důležitá nasbíraná fakta o celém sledu událostí. Časový sled událostí je důležitý. Potíže musí být objektivní. Nepatří sem tvrzení: „Já mám pocit, že na mě někdo nebo něco působí“. Působení energetickoinformačního vlivu, které se projevívá přítomností informace o tomto vlivu v EIS nelze pociťovat. Do důvodů k přešetření nepatří tvrzení: „Včera

jsem někoho potkal, někdo mi něco provedl a dnes jsem z toho nemocný.“ Pozor, do důvodů o přešetření ani k následnému zásahu nepatří psychiatrické choroby, genetické choroby, onkologické choroby, které nemají energetickoinformační podklad a nelze je tímto způsobem odstranit. Nicméně i u takto nemocných lidí se nemusí hned na začátku projevit kód závory, protože mohou mít i jiné zdravotní potíže, způsobené energetickoinformačně a tím se i u nich nedá vyloučit konkrétní důvod k přešetření. Případně k podání následné informace, jakým způsobem by měl pacient vyřešit odstranění nalezeného vnějšího vlivu tak, aby on nebyl tímto vlivem při likvidaci nijak ohrožen. Z praxe je známé, že po odstranění například vlivu z místa, u onkologicky léčeného pacienta začne více zabírat léčba na chorobu, která nemá energetickoinformační podklad.

Při zásahu do EIS se neléčí, ale odstraňuje se příčina, která brání tomu, aby EIS mohl správně fungovat a reagovat dle potřeby na informace z organismu. Nebo se zjistí, že prvotní příčina potíží je fyzikální z prostoru, která působí přímo na tělo a tím dochází druhotně k zatižení EIS. Tyto příčiny se mohou najít při přestěhování do jiného bydliště, změny zaměstnání. Tento vliv se zdravotně u dětí projevívá dřív, ale u dospělých je většinou projev začátku choroby od tří měsíců do dvou let. Proto je třeba při sběru potřebných údajů k přešetření sledovat i časový údaj o změně bydliště nebo zaměstnání. Fyzikální příčinu vlivu na tělo je třeba detekovat, kde se nachází a o jaký druh se jedná. Podle druhu je třeba odborně zlikvidovat příčinu potíží. Každá příčina se likviduje jiným, přesně určeným způsobem. Tím zmizí fyzikální vliv na tělo (případně i na těla všech, kteří se s žadatelem o pomoc pohybují v daném prostoru – např. byt, pracoviště, záleží na druhu působení). Po likvidaci EIS žadatele přestane být atakován vadnými podněty z těla, které předtím muselo reagovat na fyzikální vliv zdroje z místa. Zdravotní stav, který je způsobený tímto působením, se po odstranění příčiny vlivu, následně poměrně rychle upraví.

Pokud jsou nasbíraná všechna fakta a důvod k přešetření je objektivní, dá se v rámci diagnostiky přikročit k odečtení informace o přítomnosti informace o poruše v EIS postiženého člověka.

Jak by se měla odečítat diagnostika žadatele?

Pokud není závora, terapeut se spojí s EIS žadatele, proběhne přešetření zdravotního stavu u žadatele, terapeut může pouze odečítat informace o přítomnosti informace o poruše v EIS žadatele.

Zde je nutné, na začátku diagnostiky přistupovat k žadateli o pomoc bez očekávání čehokoliv. Pochopitelně, na základě nasbíraných informací před pře-

šetřením, může terapeut dojít k nějakému závěru, o jaký problém se asi jedná. Nicméně tento dojem nemusí být nakonec pravda. Očekávaná choroba se sice projeví, ale až jako konečný a ne prvotní problém, který je třeba odstranit. Při spojení obou EIS v rámci přešetření, je třeba, aby terapeut sám sobě pokládal otázky konkrétní a hlavně pouze potřebné. Nesmí být zbytečně zvědavý. Odpovědi mu mohou ukázat mikro pohyby jeho svalů a promítnout se do pohybu kyvadla nebo drátěné vlačšovičky, které drží v ruce. Předem stanovené musí být, jak se nástroj bude pohybovat, při odpovědi ano a jak při odpovědi ne. V případě špatně položené otázky by neměl být pohyb žádný. Zde by mohlo dojít k záměně za závoru, proto je třeba mít kód závoru nastaven na těle a ne na nepohybujícím se kyvadle, vlačšovičce! Po odečtení všech potřebných informací z EIS žadatele, musí dojít k odpojení obou EIS.

Teprve v tomto okamžiku může terapeut začít přemýšlet o způsobu, jakým následným postupem by měl žadatelovi pomoci. Ne vždy může. Existují případy, kdy lze bez potíží odečíst problém při diagnostice a na terapii hned ze začátku má závoru. V ten moment je nutné ihned odpojit od sebe oba EIS. Z toho vyplývá, že terapeut nesmí pomoci energetickoinformačně ani malinko, nesmí udělat další krok. Pokud by se snažil pomoci, nedbal na kód závoru, vystavuje sebe i pacienta do velkého rizika! Do této situace se mohou dostat lékaři, kteří ve své praxi energetickoinformační pomoc poskytují. I u nich by se měla objevit také závoru na terapii. Nicméně jako lékaři, mohou pomoci klasickou medicínou. Případně pohovořit s pacientem, zda ještě nedělá nějakou aktivitu, která udržuje celý proces jeho potíží v aktivní. Pokud si se mu celou situaci vysvětlit. Nemohou si následně vyčítat, že nepomohli, když neměli možnost pomoci, protože pacient dělá své aktivity i nadále a oni mají na energetickoinformační pomoc závoru. Mohou si pouze uvědomit, proč u pacienta skoro nezabírá, ani nastavená klasická odborná léčba.

V případě, že je prvotní zdroj potíží mířen fyzikálně na tělo a druhotně se začne projevovat v EIS, musí být odstraněno fyzikální působení. Zde nechci rozebírat jak a jakým způsobem se zdroj najde a odstraňuje. Jen se mi jedná o upozornění, že působení na žadatele by bylo zcela bez úspěchu. Protože zdroj potíží by přetrvával.

Nebo terapeut nesmí pomoci, protože v rámci přešetření zjistí, že se jedná o problém, na který on sám nemá potřebné vědomosti a znalosti, jakým způsobem je třeba pomoci. Nepotřebná, neodborná pomoc by stejně nepomohla.

Všechny tyto myšlenkové pochody smí terapeut dělat až po odpojení se od EIS žadatele. V případě, že by začal uvažovat už i o terapii při navázaném kontaktu s EIS žadatele, vnáší do jeho EIS zbytečné a chaotické informace. Výsledek by byl, že nepomůže, uškodí nejen žadateli, ale i sám sobě!!!

Pokud terapeut ví, jakým způsobem může pomoci a má promyšlený terapeutický postup, naváže se opět na EIS žadatele a udělá potřebný zákrok a odpojí se od EIS žadatele. Všechny souvislosti programu závoru je třeba si v klidu rozmyslet a uvědomit si je.

Teď opustím program závoru a uvedu příklady z praxe. Stane se, že pacient chce být nemocný. Jeho nemoc ho sice trochu obtěžuje, ale zase není nucen dělat aktivity, které nechce. Například mu vyhovuje částečný nebo plný invalidní důchod, nemůže pracovat na chatě apod.

Pak je ještě další možnost. Člověk byl hodně nemocný a začal se uzdravovat, proces uzdravování se zabrzdil. Zde se naskytá otázka, proč? Co se stalo?

Uvedu příklad z praxe:

Mám kamarádku lékařku, která žila v Německu a nyní bydlí u Prahy. Měla masivní krvácení do mozku s následným ochrnutím poloviny těla. Byla okamžitě na neurochirurgické operaci a uvedli ji na 8 dní do umělého spánku. Během půl roku prošla několika rehabilitací. Současně probíhala z mé strany každodenní energetickoinformační terapie ve spolupráci s ošetřujícími lékaři. Postupně začala komunikovat česky a německy, hýbat ochrnutou nohou a později i rukou. Výsledkem je pohyb zcela bez omezení. Lékaři hovoří o zázraku a radují se. Já se raduji též, ale jenom trochu. Uvedu důvod proč. Její paměť nebyla nijak poškozena, ale půl roku jí vždy někdo říkal, co má udělat právě teď. Jídlo, rehabilitace, plavání, procházky, večerka, budíček. Neměla důvod cvičit paměť, která postupně ochabovala. Na začátku nemoci se jí míhala písmena před očima, tak ani nečetla, neřekla se na TV a nechtěla poslouchat ani rádio. Později v Kladruších už byla schopna číst. Dostala ode mne úkol, aby si přečetla 2-3 věty a za hodinu je řekla správně. Pokud by si je nepamatovala, měla je přečíst znovu a říct dobře. Pak by byly jiné věty. Například popisek pod obrázkem v časopise. Nechtělo se jí, byla líná, odmítala. Pokud jí návštěva k této akci přinutila, řekla jí obsah tak i tak. Snažila se slova nějak vyjádřit a návštěva byla ráda, že se hýbe a mluví. V Kladruších, v rámci místní terapie jí dali uvařit vajíčka ve cvičné kuchyni. Odložila utěrku na rozpálenou plotnu. Neuvědomila si, že začne hořet. Z léčebny jí pustili rozhybanou fyzicky. Doporučili i

nadále rehabilitovat a hlavně rozhybat paměť. Začala chodit do centra pro lidi po CMP (cévní mozkové příhodě), kde jí chtějí rozhybat paměť. Ona hovoří, pokud není unavená, docela plynule česky a německy. Pokud si nevybaví konkrétní slovo, řekne jiné. Nepoví: "Sklenice je průhledná". Poví: "Přes sklenici je dobře vidět." V jejím okolí nikdo tento její úhybný manévř nevnímá. Nicméně do celé akce se dostala v tuto dobu její psychika. Rozhodla se, že tento stav je ideální, proti tomu, když ochmutá ležela na lůžku. Souhlasím s ní, že je super, když chodí. Nicméně ona se na tomto stupni sebe uzdravování takzvané zasekla a nechtěla dál. Chodila doma po dvoře a říkala: "Jsem hodná a hloupá!" Takto programovala cíleně sama sebe. V tuto dobu jí nebylo energeticko-informačně pomoci. Měla jsem závoru. Mohla jsem jí jenom domlouvat telefonem, když mi ho zvedla nebo při osobním setkání. Naštěstí v centru kam chodí, nic nelze tzv. okecat. Probírají matematiku. Kamarádka byla hrdá na své vysokoškolské a další vzdělání a najednou ji donutili, aby si uvědomila v rámci domácího úkolu, že neví, kolik je 35 děleno 7, neřekne abecedu. Když tuto informaci přijala, dostala šok. Přestala chodit po dvoře a začala trénovat paměť. Opět se posunula dál. Paměť se opět začala zlepšovat a já jsem neměla závoru na rozvíjení pohybových aktivit. Centrum mělo dovolenou a ona domácí úkoly moc nedělala. Navíc jí v současné době podezírám, že nechce některé věci vykonávat a na svoji nemoc se někdy vymlouvá. Já mám opět závoru. Mám z ní dojem, že jí stávající stav svým způsobem vyhovuje, když si doma dělá, co chce. Rodina vaří, ona přeci nemůže. Používat mobilní telefon může atp. Opět si říká: "Jsem hloupá a napracovala jsem se v životě dost, pracovat už nechci." Tímto nemyslí zaměstnání, je již v důchodu. Toto je stav, na který mohu jen koukat a opět nemohu nijak pomoci, mám závoru. Její organismus v současné době, na přání její psychiky, zastavil regeneraci nejen stavu paměti. Jaký vývoj jí čeká? Já nevím! Záleží pouze na ní a její rodině, jak jí v její aktivitě podpoří. Má velkou možnost dostat se zpět do běžného života bez nutné aktuální pomoci od jiných lidí.

Další sebe programování provozují lidé, kteří se o sebe přehnaně bojí. Jdou například na operaci, která proběhne zcela v pořádku. Dostanou potřebné léky, které zaberou a uzdravují se. Nicméně jejich psychika hraje roli. Říkají si, že jim je ještě zdravotně něco, co jim lékař nechce říct. Nic takového jim není. Jejich psychika je nadřazená EIS. Začne do EIS vysílat signály, aby byl ještě navíc léčen nějaký konkrétní problém těla. Toto místo je ve skutečnosti zdravé. EIS nemá rozum a musí reagovat, poslechnout psychiku. Vytvoří signál pro doléčení fiktivního problému.

Tělo nemá možnost, jak tyto signály zpracovat. Ne-potřebuje je. Takto vzniká problém, dochází k patologickému stavu. Člověk si vůbec neuvědomuje, že příčinou je on sám. Jen si spokojeně říká: "Já jsem to říkal." V tomto stavu nelze energeticko-informačně pomoci. Pouze postiženému vysvětlit stávající stav. On si musí své patologické a obavné myšlenky sám zastavit.

Na konci mé přednášky bych ještě ráda upozornila na postup některých lidí, kteří používají k odečtení zdravotních potíží žadatele o pomoc, svůj pocit. Problémy žadatele cíleně a chtěně pocítují na vlastním těle a proto říkají: „Cítím, že vás bolí toto a toto, zde a tam“ Tento postup není dobrý, pokud ho doopravdy používají. Tito lidé si vlastním, cíleným chtěním promítají a tím současně „vkládají“ cizí zdravotní problémy na své tělo. Jejich tělo musí zareagovat. Začne vysílat nepotřebné signály o neexistující chorobě do vlastního EIS. EIS je nástroj těla, proto na tyto chybné signály musí zareagovat. Tato aktivita se u nich časem projeví s ne zcela jasnými zdravotními problémy, které jsou částečně prokazatelné při lékařské diagnostice, ale zcela pochopitelně tyto potíže nereagují na léčbu. Proto před podobnými postupy varuji každého, kdo by něco podobného, v podobě pocitů na svém těle, chtěl provozovat!

Dávala jsem se na televizi, kam volali lidé s problémy. Člověk na obrazovce mne zaujal. Sliboval všem, kteří volali, včetně jejich příbuzným a známým, které si sami nadiktovali, že: "Pošlu vám energii zítra v 17hodin..." . Nechám na vaší rozvahu, kde je zde indikovaná potřeba přešetření, cílenost na konkrétního člověka a potřeba působení??? Je otázka, jak takto tento člověk pomůže volajícím lidem pomoci? Nicméně, jak říkal kdysi jeden můj bývalý kolega: "Slibem nezarmoutíš." Zda a jak působil druhý den ve skutečnosti, se nikdo nedoví.

Na konec se naskytá ještě jedna otázka k zamýšlení. V rámci současných poznatků víme, že při spojení s jiným EIS dochází k vzájemnému informačnímu propojení, případně i působení. Je otázka, zda nemůže dojít při tomto kontaktu k poškození obou EIS. Ne vždy je působení na druhý EIS potřebné, přesně cílené. Projev poškození by mohl projevit i po letech, nemusí se projevit hned. Proto by se měla i zde projevit závoru!

Děkuji vám za pozornost.

V Praze 11/2015

Jana Jůzková.

Texty neprešli jazykovou úpravou.